

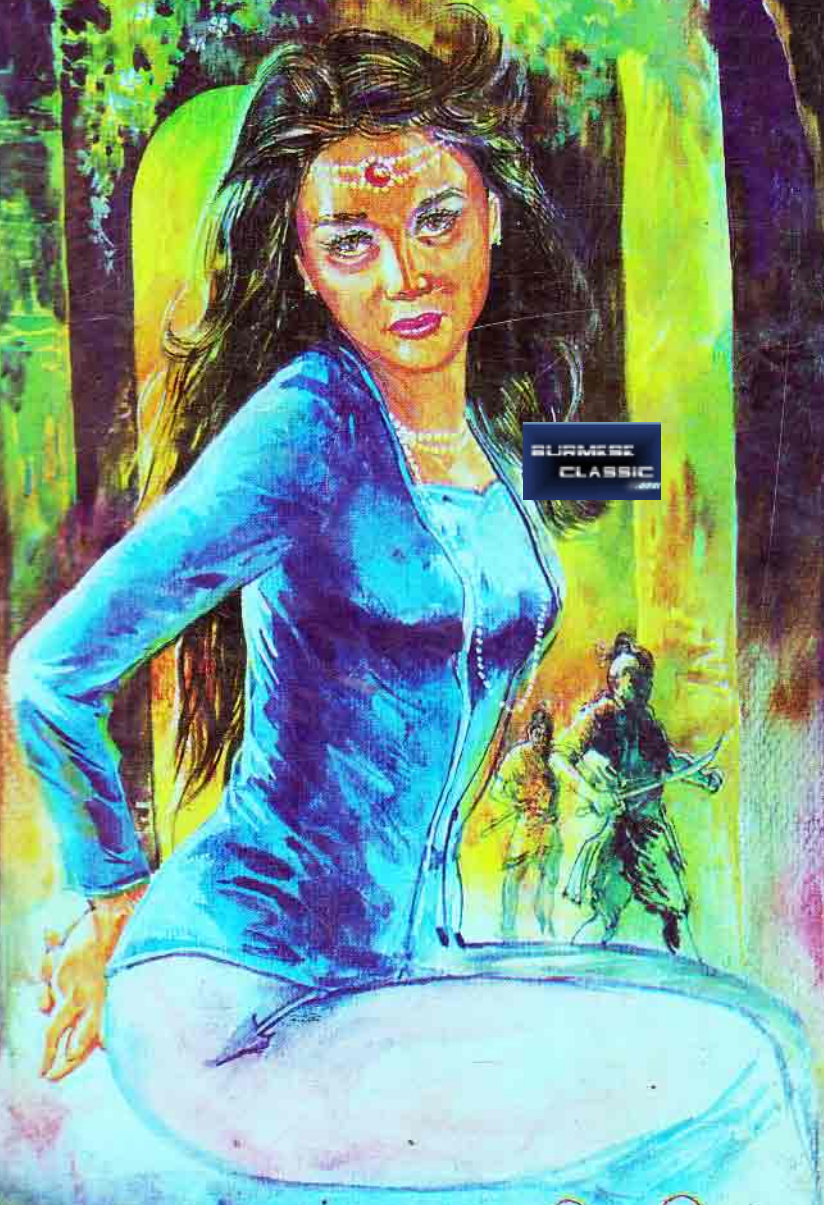
ချစ်ကောင်းကင်လစဉ်

ဓမ္မရာသီပွဲပြင်ပျား

ကျောချမှသောကမ္ပန်းသိတယ်

BURMESE CLASSIC

ပဉ္စဂုဏ် အဟံ ဝဒ္ဓာမိ

ပန်းချီ-စက္က-ဓမ္မရသပုံပြင်များ

- အပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၀၁၂၀၅၁၀
- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၇၉၅၀၅၀၈
- ထုတ်ဝေခြင်း - ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၅ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ။
- အုပ်ရေး - ၅၀၀
- စာနိမိတ် - ၅၅၀ ကျပ်
- အပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်မြင့်မြင့်တင် (မြင့်သိင်္ဂီပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၂၀၈) လမ်း - ၃၀၊ ပန်းဘဲတန်း၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ထုတ်ဝေသူ - မောင်ကျော်ဇေယျ
(ချစ်ကောင်းကင်လစဉ်) (မြ-၃၆၂၂)
အမှတ် ၆၀၅၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်။
- ဖြန့်ချိရေး - မြိတ်စာပေ (ဖုန်း-၇၀၄၄၉၀)
၁၉၀၊ ၃၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်။
- စီစဉ်သူ - ကိုလှနိုင် (မြိတ်)
- အထက်မြန်မာပြည် - နဂါးစာပေ (မန္တလေး)
- ဖြန့်ချိရေး - ထွန်းဦးစာပေ (မန္တလေး)

ဓမ္မရာဇသမိုဋ္ဌာန်များ

ကျော့မြို့ဆေးကုမ္ပဏီသိမ်းယူ

ပန်းချီ - ၁၂၂

ရှေးသရောအာဒါက...တစ်ခုသော...ရန်ပွဲတွင်... သူ့... အမည်ရှိလာ... သူတစ်ဦး
ပြုလေ၏...။ သူ့... သဘင်... အစွယ်ရောက်နေလော... လူလင်ပျိုတစ်ဦး... ဖြစ်သော်
လည်း... အလုပ်အကိုင်... တစ်ခုခုကို... ခွဲခြား... မလုပ်ဘဲ... လူမြင်ကောင်းရန်...
ဟိုခပ်ခါ... သဘင်ခပ်ခါနှင့်သာ... ခြံနေတတ်သော... တကယ်တော့... သူ့သဘင်
လူပျိုတစ်ဦး... ဖြစ်သော... ..။

မိဘနှစ်ပါးက...လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်တွင်...
ပင်ပင်ပန်းပန်းနှင့်...လုပ်ကိုင်နေသောလည်း
မာကျာသွယ်...တစ်ချက်...တစ်လေသော်ဖြူ...မပေး
ခဲ့ချေ... မိဘနှစ်ပါး၏...လုပ်ကိုင်တော့...အခန်း
ဝင်း...တိုင်သောနေ့သွယ်...

BURMESE CLASSIC

ငွေကြေးလို့အပ်လျှင်...လက်ဖြန့်တောင်း
သွယ်... တစ်နေ့ကုန်...တစ်နေ့ခန့်...လျှောက်
လည်းတောင်းသွယ်...

မာရီကုန်သော်လည်း...ယူဒွ...ဖြန့်
ရောက်မလာသေးလျှင်...မိဘနှစ်ပါး
ဖြူ...တဖန်ဖြေဖြေနှင့်...ရှိနေတတ်
သွယ်... ..

သား... အလုပ်တစ်ခုခုကို...
ရှာပြီး လုပ်ပါ... အပြင်မှာ... နေရာချင်လည်း
အဖေတို့ရဲ့... လယ်ထဲမှာပဲ... ပိုင်းလုပ်ပေးပါ...
အဖေတို့ဟာ... အထက်ကြီးပြီသား... အရှင်
ကလေး... အလုပ်ကို... မိမိစီးစီး... မလုပ်နိုင်
တော့ဘူး...

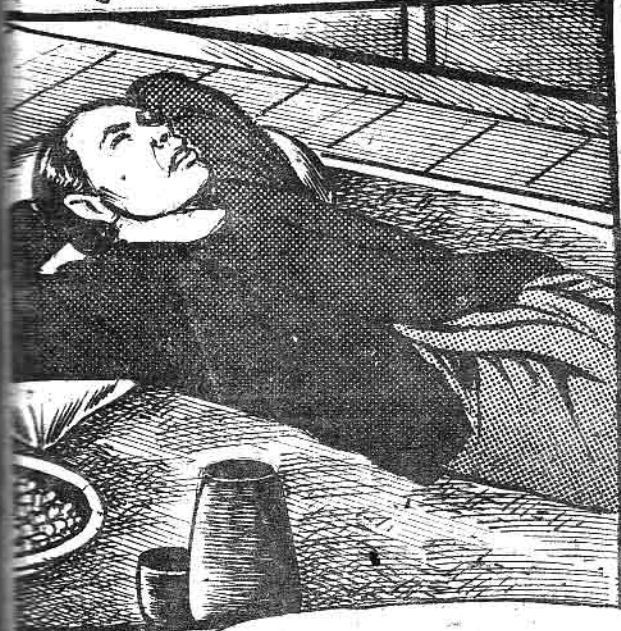
ဟုတ်တယ်... သား... အပြင်မှာ...
အချိန်ဖြုန်းနေမယ့်အခါ... ကိုယ့်လုပ်...
ကိုယ့်ပတာထဲမှာပဲ... ဒီးစီးပြီး... လုပ်ပါလားကွယ်...
သားအတွက်လည်း... အကျိုးရှိ... အဖေတို့
လည်း... သားရဲ့... နောင်ရေးအတွက်... မိတ်
အေးရတာပေါ့...

သားလယ်ထဲ... ဆောင်းချင်
ပါဘူးဗျာ... လယ်အလုပ်က... ပင်ပန်း
တယ်... သက်တောင့်သက်သာ... အလုပ်ကို
သားအာသာရှာပြီး... လုပ်ပါရစေ...

သိမိတ်... သိဒ္ဓ... သခင်... တခြားမောင်မိတ်...
အလုပ်ကိုမှ... ရှာမလုပ်ဘဲ... သပ်ပေါ့ပေါ့ပင်...
သွားလို့က... အားလို့က... မှတ်လို့က... နှစ်သား
ရှိနေသခင်...။

သိဒ္ဓ... လို... လူပျိုတစ်ဦးကို... ပတ်ဝန်း
ကျင်က... အဝတ်မကြီးချေ...။ မိဘ
နှစ်ပါးကို... မေတ္တာတားတာ... သားမို့
အလုပ်က... မသိသဘာ...။ ဥပေက္ခာ
ပြုရက... သားဟု... သတ်မှတ်
ထားကြသခင်...။

သိဒ္ဓ... ရယ်...။ မင်းကွာ... ကိုယ့်မိဘနှစ်ပါး
က... အိုကြီးအိုမနီ... အလုပ်လုပ်နေကြတာ... မင်းက...
ပြန်အလုပ်က... ကောင်းတယ်...။ မင်းအရှယ်က... မိဘ
တွေရဲ့... အလုပ်က... အလုပ်က... အလုပ်က... အလုပ်က...
တော့... ကိုယ့်က... ပြန်လုပ်က... ရမယ်...
အရှယ်... ရောက်နေပြီ...။

ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့...
ဘာ...။

ယုဒ... သတ္တိ... ထိုသို့... အဝေဖန်ခံရတော့လှသွား...
အရှက်ရချင်သွား... သို့သော်... ထိုအရှက်ကလေး...
တခဏသာ... ခံသတ္တိ... နောက်ကျော... ပျောက်
သွားပြီ... အရင်ကလို့ပင်... နေမြဲ... အာသွား
အလာ... မပျက်... ရှိနေလေသတ္တိ... ..။

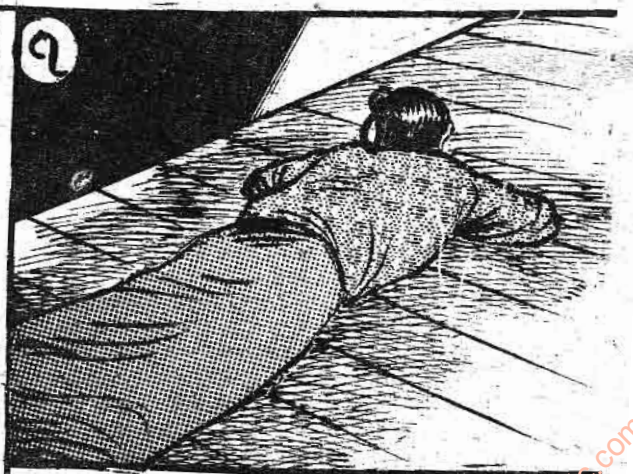
ထိုအချိန်မှာတွင်းမှာပင်... မိဘနှစ်ပါးမှာ... မိမိပြန်
တက်လာပြီ... အိမ်သေသေးလေးကျ... မျက်
ဆောက်က... အိမ်ကြီး အိမ်ကော်... ပြန်လာခဲ့
သတ္တိ... ..။

လုပ်ငန်း... ချဲ့လာတာအင်... ရွေးကြေးများ...
စုဆောင်းမိလားဘုရား...။ ဓာရင်း... ဇယားများ
ကို... ကိုင်တွယ်... ပြုစုရန်... လှူဒါန်းပေးတာ...။
လို့လာလေ၏...။

ဘား... အဖေကိုလုပ်ငန်း...
မှာ... ရွေးကြေးခွဲခွာ... ဓာရင်းဇယား
ကိုကိုင်တွယ်ဖို့... လှူဒါန်းပေးတာ...
လို့လာပြီ...။ ဘား... ပင်ပင်ပန်းပန်း...
လုပ်ခရာ... မလို့ပါဘူး...။ ဒီဓာရင်း...
ဇယား... တွေကိုပဲ... ပြုစုပေးပါ။

ဘား... တာမြဲနားမြဲနား
တော့... လုပ်ပေးပါမယ်...
ဖေဖေ...။

၇

ဤသို့လော့... စကားမျိုးဖြင့်... ရှောင်
တိမ်းခဲ့ဘုရား... များခဲ့လေပြီ...။

အိမ်ထဲမှာ... လူတစ်ယောက်... သူ့နဲ့...
အိမ်ထဲ... အောက်က... အိမ်ထဲ...
အိမ်ထဲက... အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ...

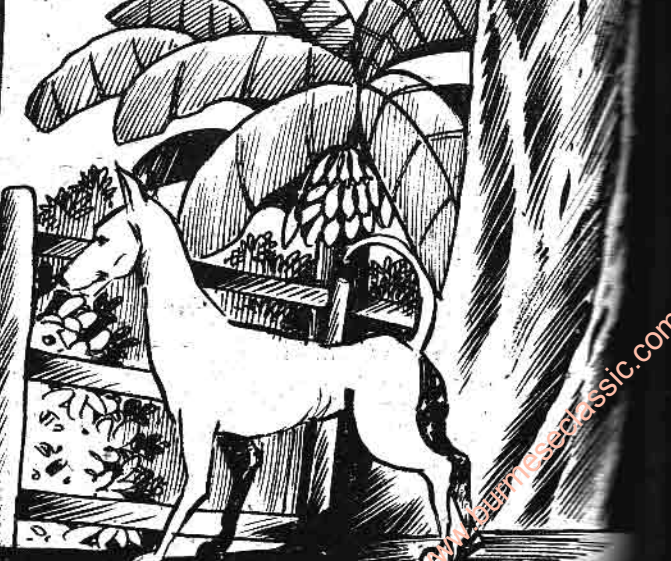
ကျွန်တော့်ကို... အလုပ်
အကိုင်လေးများ... ရှိရင်... ကုသပီ
ပါ... ခင်ဗျာ... လူ့... မရရင်... နေပါ
နော်... အိပ်ခရာ... တစ်ခုခု...
နေ... ခု... ထမင်း... မှန်မှန်... အာရ
ရင်... တော်ပါပြီ...

မိခင်နာမည်က...
တယ်လို့ခေါ်ခေါ်လဲကွယ်...

သောမ... လို့... ခေါ်ပါတယ်...
ခင်ဗျာ... ဒါပေမယ့်... လူတွေက...
ကျွန်တော်... အတကာများလွန်းလို့...
သောမ... လို့... ပြောင်ပြောင်...
ခေါ်ကြပါတယ်...

ငြိမ်းချမ်းစွာ... သဘင်... သနားကြင်နာတတ်သောသူ
ဖြစ်၍... သောမ... ကို... နေရာ... စားစရာများပေး
ကာ... ဗိမိ၏... လယ်ယာလုပ်ငန်းထဲမှာ... ထည့်
ထားလျက်လေသည်။...

သောမ... သဘင်... ဗိမိ၏ထာဝရသဘင်... ရပ်ဝေးမှာနေသည့်... ရန်... သား
သမီးများကို... ထားရစ်ကာ... အလုပ်ရှာရန်... ထွက်လာခဲ့ခြင်းပင်... ဖြစ်သည်။
သု၏... စစ်ရေးနည်းပါးမြေကြောင့်... ဆာကန်နှင့်မကွဲ... ခံစားရသော... ဘဝ
ထေးနားများကို... သိကြရသောအခါ... မူလ... သောမ... အမည်... ပျောက်ကွယ်၍
ကိုသောက... ဟူ၍... ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ...

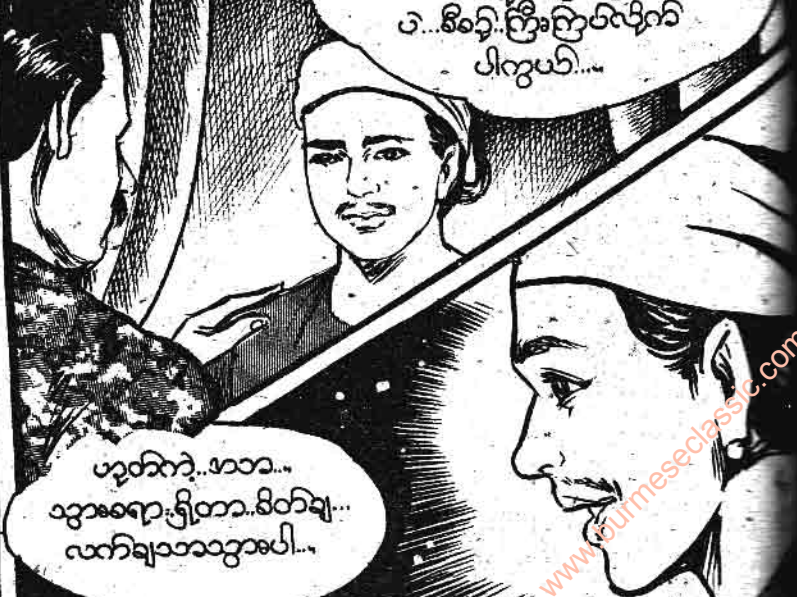

ကိုသောကာ... သည်... အလုပ်မှနှိပ်ဖျက်... မရောက်ဘဲ...
ကြိုးဖြိုး... လှုပ်ရှား... ဖြစ်သည်... လှုပ်ရှား... ကိုင်ရသည်
လည်း... ကြုံလေသည်... ထိုကြောင့်... ဦးရွှေသီ... အတွက်...
အဖက်ဖက်မှ... အားကိုးရေသာသည်... ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အရေခွံကြီးသော... အလုပ်များနှင့်... ပတ်သက်၍
လည်း... မျက်နှာလွှဲရသည်... အခြေအနေမျိုး...
ရောက်လာခဲ့သည်... ထိုကြောင့်... သောကာသည်...
လှုပ်ရှားပေးပေးကာ... ဖြစ်လာခဲ့ရသည်...

မောင်သောကာ.. ရေ...
အဘ... ခရီးထွက်ရော့ရှိတာဟိ...
အါ... ငါ့လုပ်ငန်းတွေနဲ့... ငွေ
အပေးအဟု... ကိစ္စတွေကို... မငါ
ပဲ... စိတ်... ကြီးကြပ်ပိုက်
ပါကွယ်...

ဟုတ်ကဲ့... အဘ...
သွားရော့ရှိတာ... စိတ်ချ...
လက်ချတာသွားပါ...

ဦးရွှေမီး... သခွင်... မျိုးကို... ခိုင်းချို... မရေသည့်
အထူးတူ... သောကာ... ကိုသာ... ရွှေကြွေးအောင်
အထွက်... ဓာရင်းလယားများကို... အပ်နှံထား
လိုက်သခွင်... ..။

သောကာ... ကလေး... ဓာရင်းလယား
များကို... ပြုခွင့်... မှန်ကန်အောင်...
ပြုစုပေးလေသခွင်... ..။

ထိုကြောင့်... သောကာ... သခွင်... ဦးရွှေမီး... အ...
အထူးအားကိုးရလော... လူယဉ်ဖြစ်လာခဲ့
လေသခွင်...။ ဦးရွှေမီး... သခွင်... အိမ်၏... လျှို့
ဝှက်ချက်များကို... ပင်... တိုင်ပင်ပယ်သွင်းအထိ...
ယဉ်ကြွယ်ကြွယ်အခြေအကျိုး... ခံခဲ့ရလေသခွင်...။

ပျံ့... သည်း... ကိုယောက်... ကို... အင်ကာ...
ယုံကြည်ကိုးစားနေသည့်အတွက်... မနာ
လိမ့်တော့... မဖြစ်မိပေ... အလှူပေးသည့်သူနှင့်
အဆိုင်သလို... ခပ်ပပ်ပပ်ပင်ပင်... နေပြီ
ပင်... ..။

ကိုယောက်... ကို... အလှူပေးမားများကလည်း... ခင်မင်
ကြသည့်... သူများထံမှား... နောင်... ပြောတတ်သိ
တတ်... နေတတ်သော... ကိုယောက်... သည်း... အများ၏
မေတ္တာကို... ရရှိမိစားခဲ့ရလေ၏... တဆွေးတဆွေးနှင့်
တောက်ပြောင်လာခဲ့သည့်... ရောက်လာကာ
နှင့်ပင်... မတူတော့ပေ... ..။

လ... အတန်ကြာပေးအာ... ကိုသာက...
သခွာ... နှိပ်စွဲပေး... ကို... ညှိတ်တိုက်ပင်
လေ၏... ..။

အိမ်... နှိပ်စွဲပေး...
အတော်ပေးတို့... အလုပ်များ...
တာ... မင်း... အထိပ်... ကွပ်...။

ကျွန်တော်... ဗီတာခရုတွေနဲ့
လဲ... မတွေ့ရတာ... အတော်ကြာပြီ
မို့... ခဏ... ပြန်ခွင့်ပြုပါ...။ ကျွန်တော်... ခု
တော်ပေးတာတွေ... တွေကြောင့်ပေးတွေကို
လဲ... ပြန်ပေးချင်လို့ပါ...။

မင်းသွားရင်... သိပ်တော့...
မကြာခင်နဲ့ကွယ်...။ မင်းပြန်လာရင်...
ဗီတာခရုပါ... တစ်ခါတခွင်... ခေါ်လာခို
ပေါ့...။ ငါ... ခုရော... မိမိပေးမယ်...။

အခုလို ဒီဒီလို ဆော့နာ
ဆော့တို့... ငြားရလို့... ဝမ်းသာမိပါ
တယ်... ကွန်တော်၊ သုံးရက်လောက်ပဲ...
ငြားမှာပါ... အပြန်မှာ... ဖိစားစုပါ... တစ်ပါ
တည်း... ဆီလာရပါမယ်... ..။

သောက... လည်း... ဦးရှေ့ထိုး... ကို...
ဂိုသေလေးစားရွာဖြင့်... ကန်တော့
ငြီး... အရင်သို့... ပြန်သွားခဲ့လေ၏။

အိမ်ပစ္စည်းရာဇာ... ပြန်လာခဲ့
တာ... ပျို့... က... ..

ဘယ်တုန်းက... နိုင်မလဲ
သားရယ်... ဒီလို... ငြားငြီး...
လုပ်ရမှာပေါ့... သုံးရက်လောက်ပဲ
ငြားမပင်လို့... ဖြောင့်သွားတာ
ပဲ... ကွယ်...။

အဖေ... လိုသောက... နဲ့...
လမ်းမှာ... တွေ့ခဲ့တယ်... ပျို့... အိမ်
ကို... ပြန်သွားတာဆို... ဒီမှာ... အလုပ်
တွေက... များ... တ... များ... သန့်... များ...။

ကိုယောက... ပြန်သွား၍... ပျားရေသိမ်း... ဗွာ...
ခါရင်အင်းများကို... တစ်ယောက်တည်း
ကိုယ်တိုင်နေရသတည်း... ..

သာရေး... ဒီခါရင်
လေး... ကျွဲငြီး... တွက်ပေးပါ
နဲ့... ကွယ်... ..

ကျွန်တော်... အပြင်
က... ပြန်လာမှ... လုပ်ပေးမယ်
အပေ... .. ခဏလေးနော်... ..

တော်သားကို... ခိုခွယ်လို့...
မရမှန်း... သိလျက်နဲ့... ခိုခွယ်တာ
ကို... ..

တစ်ခါတစ်လေ... ရများရ
မလားလို့ပေါ့ကွယ်... .. ထုံးစံအတိုင်း...
ပြောတော့... ပြောသွားတာပဲ... .. ဒီအပြော
လေးနဲ့ပဲ... ဂေချနပ်... နေတာပေါ့
ကွာ... ..

သူ..တစ်ခု...။ တို့မှာသခွာ...လမိုက်မှာ...။
မိုးကောင်းကင်ဓာတ်မြှုပ်...အရာပေါ်ပေါက်...
တို့သခွာ...မြန်တိုး...မြန်မြန်...။လမိုက်မှာ...ဖြစ်
နေချို့... ကြယ်ရောင်မြန်မြန်...အရာတို့သခွာ...
ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါက်...ကျရောက်နေကြသခွာ။

ရွာထဲမှာ...ရွေးဖာချို...၏...ရှေးရှေး...ရွာ
ရွာ...ဓာတ်လှိုက်ဓာတ်...အသံ
သခွာ...ပတ်ဝန်းကျင်ကို...ဖုံးလွှမ်း
သွားသခွာ...။

ပျို... သံခွာ...ရွာလယ်လမ်း
အတိုင်း...ပြောကပ်လာသခွာ။

ဝဲကတ်...၊ ဒီရွေးတွေ
ဟာ... မခွာမခွာမြင်ရော...ဟောင်
နေတော့တာပဲ...ကိုး...။

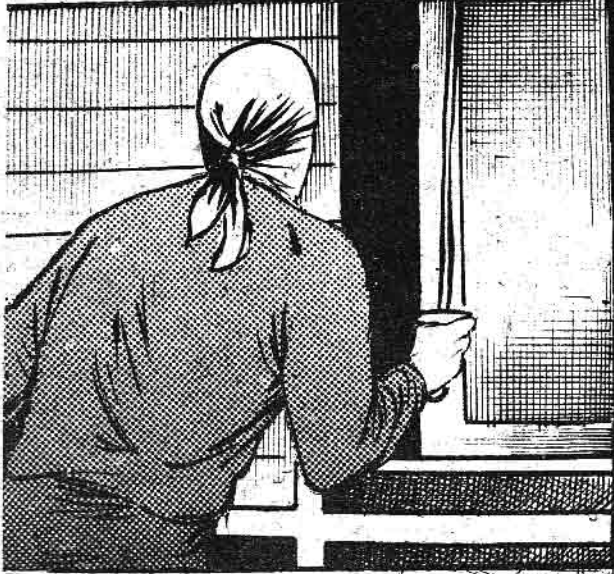
မျက်နှာကို...တစ်ဝက်ဖုံးအုပ်ဝတ်စား
သံ့သည်...လူတစ်ဦးသည်...ရွာစုနှစ်ချိန်
ကို...ကပ်ငြိမ်း...ချစ်ခင်ကပ်လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့သည်...ငြိမ်းချမ်း...၏...အိမ်...
ခြံစုနှစ်ချိန်ကို...ပြောကပ်လိုက်ကြသည်။
-ခုစုပေါင်း...လေးယောက်ဖြစ်သည်။...

သူတို့သည်...ခြံနောက်ဘက်...ခွေး
တို့ပေါက်မြှ...တစ်ဆင့်ဝင်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့က... မိမိရှေ့လျှောက်ကားပေးတဲ့...
ပြေးတက်လာခဲ့ကြသတဲ့... ..

ပြီးလျှင်... နှင့်... လန့်တိုမှာ...
အိပ်မောကျနေကြပြီ... မြစ်ဝသဲ့...

လူနည်းတစ်ယောက်ဝသတဲ့... တံခါးဖာဆက်
အဆပ်... ကြားထဲမှ... နေ့... စားရုံ... သွင်း
ကာ... အတွင်းမှ... ဂလန့်ချထားသတဲ့... မင်း
တို့... ကို... မတင်လိုက်သတဲ့... ..

မင်းတို့... ဂုဏ်သိက္ခာပေးအာအါ... ထိုသူ
က... ကိုယ်တစ်ခေါင်းတို့... ဝင်လိုက်ပြီ...
မင်းတို့... ကို... မောက်မော့အောင်... လက်
ဖြင့်... ထိန်းထားလိုက်သတဲ့... ..

ငြိမ်းရတနာ... သမုတိ... နားပါးသော ဖြစ်သကဲ့သို့...
အိပ်ပျော်နေရာမှ... လန့်နိုးလာသကဲ့သို့...။

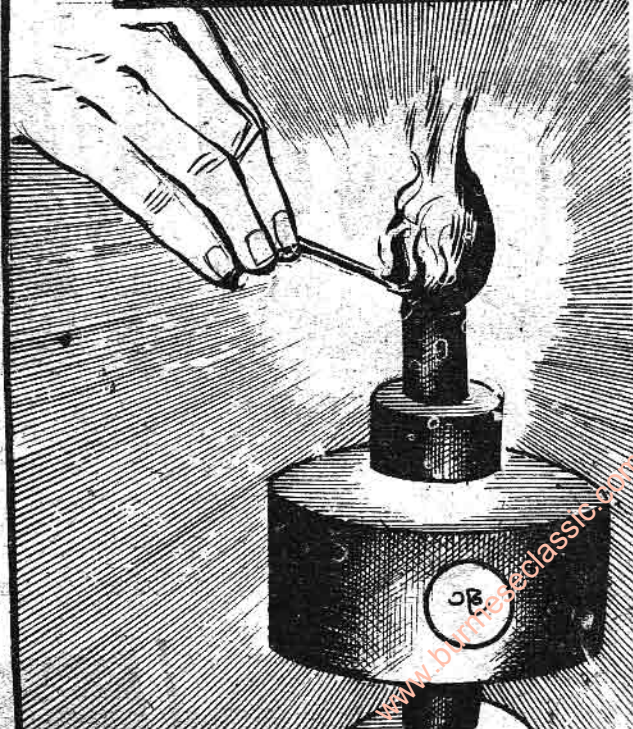
ရှင်မေ့... အိမ်ဝတ်ဖြာ...
ခြေခံတွေ... ကြားနေရတာပင်...။
သူနိုးတွေများ... ရောက်နေသလား...
မထိဘူး...။ မဟော်လို့ကိန်ခဲ့နော်...
တိတ်တိတ်နော်...။

ဟူရား... ဟူရား...။
ဒါလောက်... လုံအောင်ပိတ်ထား
တဲ့... တံခါး...။ ဘယ်လိုများ... ဖွင့်ပြီး...
ဝင်လာခဲ့ကြပါလိမ့်...။

အိမ်ရှေ့ခင်ပေါ်ပြီ... ဆီဖီးခွက်ကို...
တစ်ဖို့ခွဲက... ထွန်းသွယ်လိုက်၏။

အသန့်ထိကို...လူတစ်ယောက်...
ဝင်လာတာ... ..။

ကဲ...ခင်ဗျားတို့...
ခုဆော့ဇာတာတို့...ပစ္စည်းတွေ
အခု...ချက်ချင်း...ထုတ်ပေး
ခမ်း...။

နှီးတို့မှာ...ခုဆော့ဇာ
တာတာ...များများစားစား
ဖွဲ့ပါဘုရား...ကွပ်ကဲ...။

ဘာဖွဲ့ဘုရားလဲ...။ခင်ဗျားရဲ့အိမ်...ခေါင်တိုင်
ထဲမှာ...ဥက်ဝတာတို့...ရတနာပစ္စည်းတွေ...။သံသေထွာ
ထဲမှာ... ထားတို့...အာထပြာတွေ...။ခြံထဲမှာ...မြှုပ်ထားတို့...
ရွှေအိတ်အိတ်လုံး...။အပင်ဘက်ထောင့်မှာ...မြှုပ်ထားတာလဲ...။
အဲဒါတွေကို...ခုချက်ချင်း...ထုတ်ပေး...ဖော်ပေး...။

ဟင်!... ငါ့ပစ္စည်းတွေ...ဘယ်မှာရှိတယ် ဆိုတာ... သူတို့က... အတတ်... သိနေပြီလား... ငါ... မပေးဘူး... မပေးဘူး... ဒါတွေဟာ... ငါ့ရဲ့ ရွေးနည်းစာ... ငါ့ဘဝ အတွက်... ထားခဲ့ရမယ်... အမွေပစ္စည်းတွေ... ဒီပစ္စည်းတွေ... အတုနဲ့ပါ သွားခဲ့ရင်... ငါ့ဘဝလေး... ဘာနဲ့သုံးစွဲမလဲ!... လောကကြီးအလယ်မှာ... မျက်စိသူလယ်... နားသူလယ် နဲ့... ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး... နာဂရောက်လိမ့်မယ်..."

ဟက... ဒီအတိုင်းလွှဲ... ဘာတွေ... ခွဲစားနေတာလဲ!... ထုတ်ပေးရော့... တာကို... မြန်မြန်... ထုတ်ပေးတာ... မဟုတ်ဘူး... ကဲကွာ..."

ငါ့အဖေ...က...ဘာမှ...ထုတ်မပေးတော့
ဘဲ... ငါ့အဖေ...က...ဘာမှ...ထုတ်မပေး...
ငါ့အဖေ...က...ဘာမှ...ထုတ်မပေး...
ငါ့အဖေ...က...ဘာမှ...ထုတ်မပေး...

ဖခင်... နေထိုင်... နေထိုင်...
ခက်ခဲပါနဲ့... ဒါ့ကြောင့်...
ရက်စက်လှစွာ... ဟင်... ကိုရင်ရပ်...
ဘာသာနာခံမနေပါနဲ့... သူတို့...
ကိုသာ... ထုတ်ပေးလိုက်ပါ... ရှင်...

အို... ဒီပစ္စည်းတွေဟာ...
ငါ့ဘာသာနာ... ခုခံနိုင်...
တာ... သူတို့... မဟုတ်...
တာ... ဟင်... မဟုတ်...
ကွာ... မဟုတ်...

ထိုအချိန်တွင်.. သူ့.. သခင်.. အိမ်ကို..
ဖြန်ရောက်လာခဲ့သော်လည်း... တံခါး.. ပိတ်
ထားလေဘိလေဘိ... မနှစ်သက်ဖွင့်ရအောင်
ကို.. ကြိုတင်.. နားလည်ဖွင့်.. ယခုတော့
သခင်... ..

အိမ်ပေါ်ကို.. ရောက်လာတာအင်..
မခင်ဖြစ်သူ၏.. ပြောကောားများ
ကို.. ကြားလိုက်ရသဖြင့်... ..

ဟင်!.. အိမ်ထဲမှာ..
ဘာတွေများဖြစ်နေပါ
လိမ့်!...

တံခါးကြားမှ.. ဆောင်
ကြည့်လိုက်ရော.....

ဟက... စားပြေတွေ
ပါလား....

စားပြုများသာ... မိမိမောင်ကို...
ညွှန်ပေး... နှိပ်စက်ချေမှုတ်တာ...။

မင်းတို့... ငါ့ကို... သက်ချင်
သက်... ငါ့ဘေးအတွက်... ထား
တဲ့... ပစ္စည်းတွေကိုတော့... ငါ...
မပေးနိုင်ဘူးလေ...

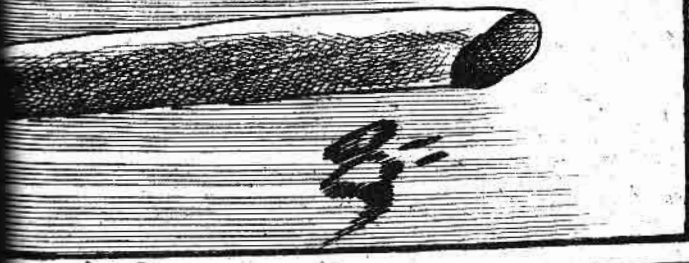

ဟင်... အဖေဟာ... ငါ့အပေါ်
မှာ... တော်တော်လေးကို... ချစ်ရှာပါ
လား...။ ငါ့အတွက်... ထားတဲ့... ပစ္စည်းတွေ
အတွက်... အသက်ကို... အသေခံတော့
မလို့... ဖြစ်နေတာပါ...။

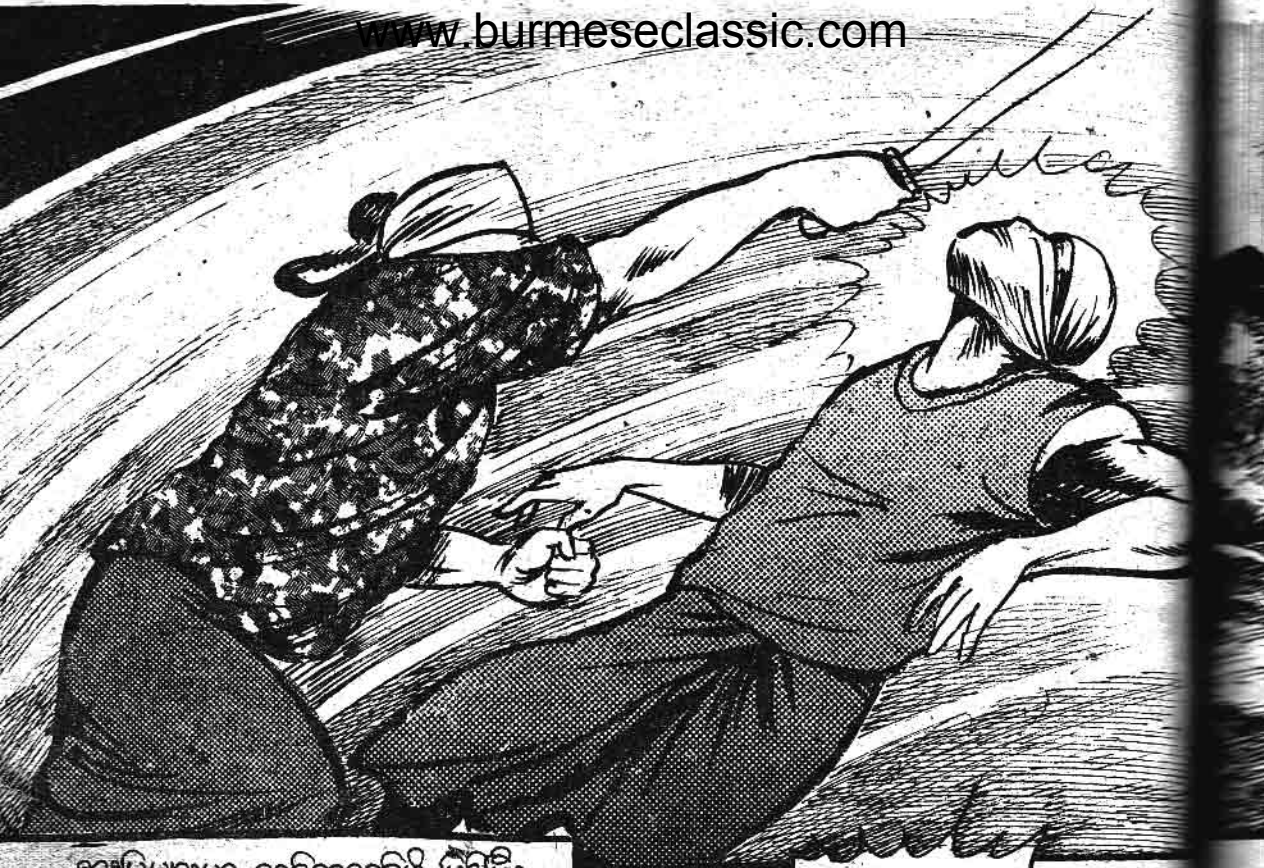
တယ်... ဒီကားကံကြီး...
ငါ... လုပ်လိုက်ရဲ့... ဒေ
တော့မယ်...။

ထင်းတုံးတစ်ခုသာရှိ... နားပြေစီတို့
မာရီနီဖြင့်... ပြေးဝင်လာခဲ့လေသည်။

ရုတ်တရက်မို့... ကျန်တော့ပြီများ... အဲဒါဟာသင့်
သွားခဲ့ကြမိ... ပျံ့... သာမိ... နားပြေ နှာတာ
မာတွက်... ဝှက်တာမလော... ဓားရှု့ခွဲတစ်ချောင်း
ကို... အိမ်နိရုံကြားထဲမှ... ဆွဲထုတ်တာ... ခုန်ဝင်
လာခဲ့လေသည်...။

ဇာမပြုများမှာ...ရုတ်တရက်မို့...ပြန်ပြန်...
မခုန်မို့...ကြတော့...ခုန်ဖို့လည်း...အချိန်
မရ...ဖြစ်သွားကြတာ... ..။

၂၆

ဇာမပြုတွေ...ဇာမပြု
တွေပါတော့...လူကြို
မို့...။

စားပြန်တော့...

ပိုင်းဝါ၊ အော်ဖြူ..

ရွာသူရွာသားများသည်...
တုတ်..စားများ..ကိုပြော...
ငြိမ်းချမ်းစေ..တို့အား...
ပြောလာကြလေသည်...

အိမ်ပေါ်... ခုန်ချပြော... ထွက်ပြောရန်...
ကြံစား.. စားပြန်တော့ကို... လက်ရ...
ဖမ်းမိလျက်လေသည်... ..

အဖေ.. အဖေ.. အဖေ..!
ကျွန်တော်တော်.. ကြားရ.. လာစေ
အဖေ.. ကျွန်တော်.. ပေါ်ဆင်လို့.. အဖေ..
အဖေ.. ရောက်ရတာ.. ဖြစ်ပြီ.. ဖြစ်ရလေ
အဖေရယ်..

မိကပါ..အဖေ...
အဖေ...သတိရလာခဲ့
ပြီ..

အင်း..ဟင်း...
ဟင်း.....

ဦးရှေ့သီး..သခင်..သားဖြစ်အကုန်...
ဖြစ်လို့က်ရလော့အခါမှ...မျက်နှာမှာ..
ဖြင့်ကြည့်လင်ငွားအခါလော့သခင်..

သား...အဖေ..ဘာမှ..မဖြစ်
ပါဘူးကွယ်...အခုတို့.. နှိပ်ကပ်ပေမယ့်
အဖေ..လောလောကိတို့အတိုင်း..အဖက်ရှာမရခဲ့
ပါဘူး..သားအတွက်..အဖေ..အသက်ဆက်
ရှင်..ပေးနေရဦးမှာပါ.....

အဖေရယ်..သား..
မှာအစွဲပါတယ်..သားကို...
ခွင့်လွှတ်ပါ.....

သားကို...အဖေ...ဘယ်တုန်း
ကမှ...အပြစ်...မယူခဲ့ပါဘူးကွယ်...

ပျို...သန္တီ...ဖခင်ကို...ပွေတုလုပ်က
ငြား...မျက်နှာနှင့်...ကိုယ်ပေါ်...အစစ်
ရာများကို... ပြုစုလေ့လာသည်... ..

ရွာထဲ...ရွာသားများလည်း...အိမ်ပေါ်သို့...
တက်လာခဲ့ကြပြီ...အဖြစ်အပျက်များ
ကို...မေးမြန်းကာ... ဦးရွှေသိမ်း...နှင့်...ရန်ခံ
ဖြစ်သူတို့ကို...ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်... မြေကြွ
လေသည်... ..

ဖျဉ်း...၏..လက်ချက်ဖြင့်..ခားပြန်လောက်ကို...
အသားဖိအိပ်သွား...ထွက်ပြေးသူတစ်ယောက်
ကိုလှည့်...အိပ်ခန်းသို့...သတ်လက်ကား..လဲကျပြီး...
မှောက်ခုံကြီးဖြစ်နေသော..ခားပြန်ထဲဆောင်၏..
မျက်နှာမှ...အတတ်ကို..ဆွဲဖြတ်လိုက်သောအခါ....

ထိုသူမှာ..တစ်ခြားသူ..မဟုတ်...၊
နိုးကြောက်...အိမ်မှာ..အလုပ်လုပ်
သွားသော..ကိုသောလ..ပင်..ဖြစ်
တော့သွား... ..။

မိကော်...။
လက်ထပ်တော့...နီကောင်..
ငါတို့ကို...အကောင်ကြံခဲ့တာကို...ငါ့ကို...
လူပဲ...သတ်တာပဲ...။ ကျေးဇူးရှိမှ...ကျေး
ဇွမ်းတပင်..ဆိုတာ...ဒါကို..ခေါ်တာပဲ
ကို...။

ကျွန်... ကျွန်တော့်ကို...
ခွင့်... ခွင့်လွှတ်ပါ... ခွဲခွဲတို့...
ကျေးဇူးတင်ဖို့... မထောက်... ထားပါ...
အခုလို... ..

ပြော... ပြော... တော်ပြီကွာ...
တော်ပြီ... ငါ့ကို... မင်း... ဘာမှမပြော
နဲ့တော့... ..

ငါက... မင်းကို... ကောင်းကောင်း...
ကျေးဇူးပြု... ဆောင်ရွက်ထားတာပေါ့...
ထိုက်တန်ပဲ... ချီးမြှင့်ထားတာပေါ့... နောက်ဆုံး...
မင်း... မိဘာအခုကို... ငါက... ထောက်ပံ့တာပေါ့
မဟုတ်... ဆိုတာတော့... ခုလို... အကြံ... ပက်
ခက်တာပေါ့... ..

ကျောချွတ်..သောကမုနိခ..
 သိတယ်..ဆိုတာ.. ခုမှပဲ..နားလေခွာ..
 တော့တယ်...။ ခြေခွာရောက်ကြည့်..ကယ်မိခွာ
 တွဲ..ငါ့အဖွားပေါ်ပဲကွာ...။ အဝမ်း..ငါ့လခွာခွာ...
 ဝင့်ကြွေး ဂြိုလို့.. အတိုအလှည့်..ခရုတယ်
 လို့ပဲ..သဘောထားပေါ်တယ်ကွာ...။

ကဲ..ကဲ...ကိုရင်တို့...။
 တာဝန်ရှိပေလို့သာ.. ဆောင်ရွက်
 ကြပါတော့...။ ခုလို..အကူအညီလာ
 ပေးတဲ့အတွက်လခွာခွာ..ကျေးဇူး
 တင်ပါတယ်...။

ရွာသူ..ရွာသားတို့သခွာ..သောက..နှင့်
 အပေါ်ငါ့အပါ...စာပြုများ...။ ခေါ်ဆောင်
 သွားကြပါတော့သခွာ...။

သို့တော်... ပျံ့... သဘင်... တပြုခွဲ... ဖြစ်နိုင်...
ခံစားလာခဲ့ရသဘင်... မိမိက... မိဘနှစ်ပါး...
အပေါ်... ဥပေက္ခာပြုခဲ့သဘင်များ... အလုပ်
အလေ့... မပြုခဲ့သဘင်များကို... ပြန်ပြီး... သတိ
ရလာခဲ့သဘင်... .."

ငါဟာ... မိဘတွေ... အပေါ်
မှာ... တော်တော်ကို... တာဝန်ခံ
ခဲ့တာပဲ... .. သူတို့... အကြံ...
အိုမ... အရွယ်ကို... ရောက်တာ
တောင်... ငါ... တာမှ... အကုန်...
မပေးခဲ့ဘူး... .."

သူတို့ကတော့... ငါ့ကို... ရုစင်လိုက်
ကြတာ... .. ငါ့မှာ... အပြစ်ကြီး... တစ်ခု... ဖြစ်နေတာ
တောင်... ငါ့အတွက်မို့... ပစ္စည်းတွေ... မပေးနိုင်
ဘူး... ဆိုပြီး... အဆင်မပြေ... ဖြစ်ခဲ့
လားတယ်... .."

မိဘတွေကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးပေးတဲ့
အချိန်မျိုးမှာ...တစ်ပြန်တစ်လှည့်...ပြန်ပြီး...အလုပ်
အကျွေး...မပြုခဲ့ရင်... ဒီဘားသမီးလောက်...မိုက်မဲ
တဲ့သူ...ရှိပါတော့မလား... ငါ့လောက်...လူ
မဆန်တဲ့သူ...ရှိနိုင်ပါတော့မလား!...

ငါ့ဘာ...မိဘတွေရဲ့အလုပ်
ကို...အကုန်အစင်ပေးခဲ့ရင်...ကိုလောက်...
ဆိုတာ...လူလည်း...ရှိဖို့...မလိုဘူး...သူ့ရဲ့...
ကောက်ကုန်ပစ္စည်းမှာမှန်လည်း...
ခံရမှာ...မဟုတ်ဘူး...

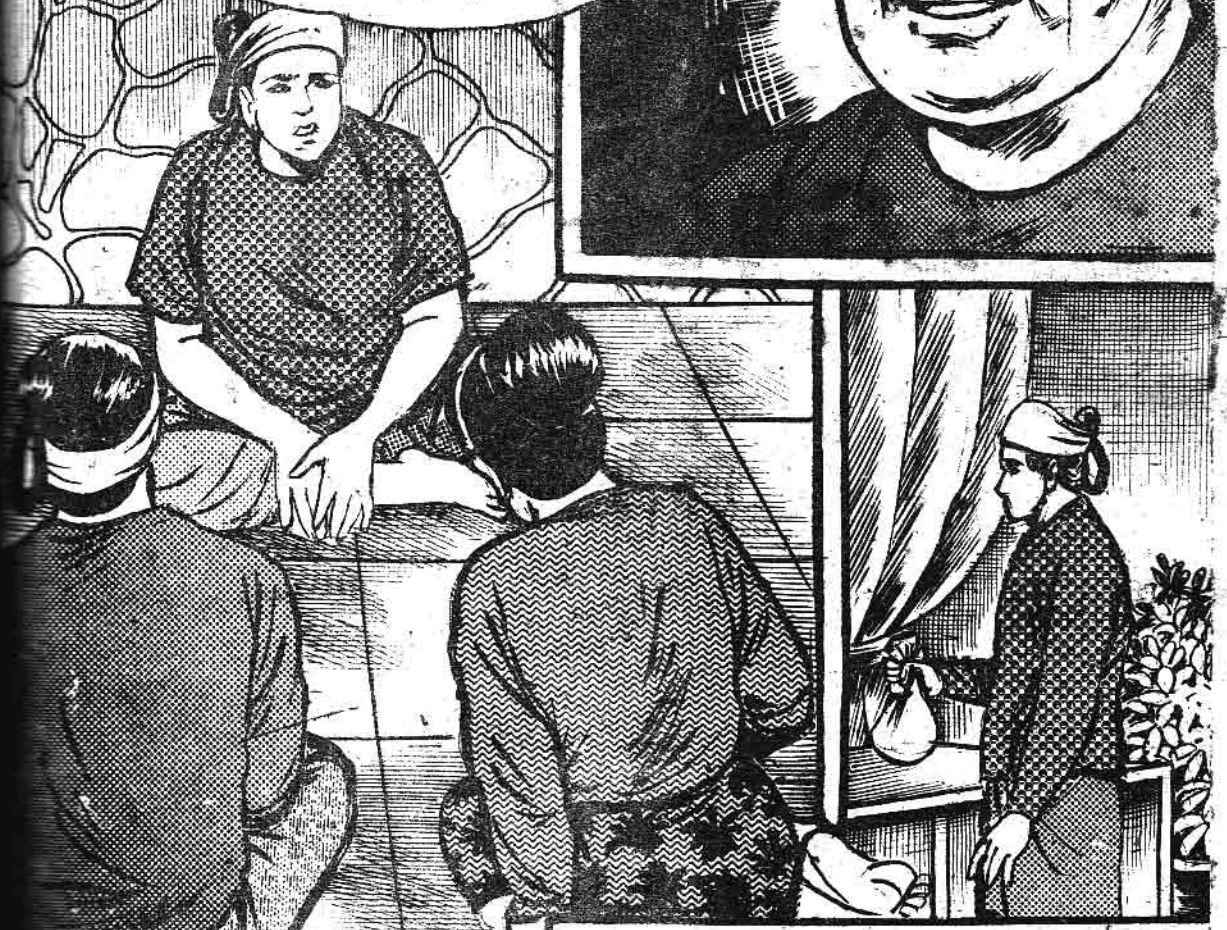
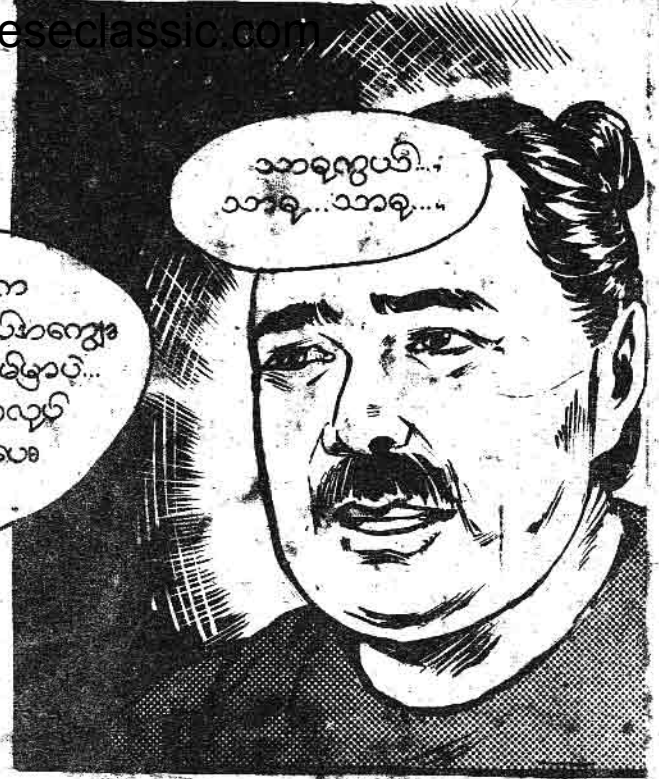
တကယ်တော့...ဆရာရဖူး...ခါးပြဲမှန်း...
သိတယ်ဆိုတာ...ကိုသာလ...က... အဖေတို့ကို...
အယုဒ့ဥဇ်...ခါးပြဲတိုက်ခဲ့တဲ့...ကိစ္စက...
မဟုတ်ဘူး...မလိမ္မာတဲ့...သားသမီးကို...
မွေးထားရတာ...ကျွေးမွေး...ခါးပိုက်ပိုက်ထား
တာနဲ့...ဘာထူးသေးလိ...!

ငါ...မကောင်းလို့...အဖေတို့...ခါးပြဲရဲ...
အခုလို...နှိပ်စက်မှုကို...ခံလိုက်ကြရတာ...မလိမ္မာ
တဲ့...သားကြောင့်...အဆိုးတွေ...ဖြစ်ခဲ့တာ...
ငါ့ဘာ...လိမ္မာခဲ့ရင်...ဒီလိုဘယ်ဖြစ်ပါ့
မလိ...!

သူနဲ့ သခင်.. သူ၏.. မိဘများကို..
ဤလို.. ပြောလေ၏..

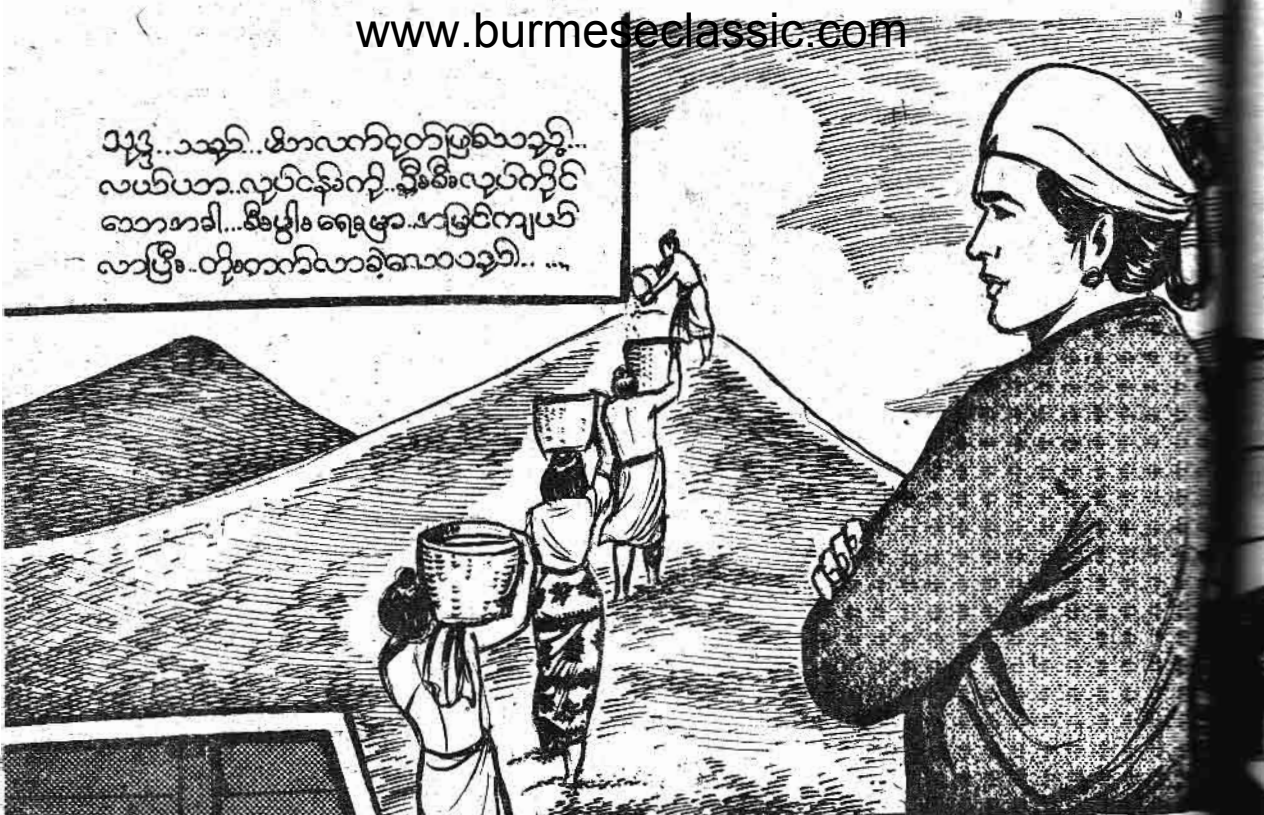
အဖေ.. ကျွန်တော်.. ဒီနေ့က
ခငြီး... အဖေနဲ့ အမေကို.. အလုပ်အကျွေး
ပြုပါတော့မဟဲ့... ဖေဖေ.. အိမ်မှာပဲ...
နေငြိမ်း.. သားလုပ်ရမယ့်.. အလုပ်
အတွက်သာ... ချွန်ကြားလေ
ပါတော့....

သားရကွယ်လို့...
သားရ... သားရ...

သူနဲ့.. သခင်.. မိမိ၏.. မိတ်ဟောင်း...
မိတ်ဆွမ်းများကို.. ခဝါချကာ... မိဘကို
ကို.. လုပ်ကျွေးသဖြင့်.. ဖြစ်လာသခင်..

ပျဉ်း...သခွင်...ဖိစားလက်ထက်ဖြစ်သခွင်...
လယ်ယာ...လုပ်ငန်းကို...နှိုးစီးလှုပ်ကိုင်
တောအင်...စီးပွားရေးမှာ...အမြင်ကျယ်
လာပြီ...တို့တောင်းလာခဲ့သောသခွင်... ..

မိဘနှစ်ပါးမှာ...သားဖြစ်သူ...မလိမ္မာလာခဲ့သခွင်
အတွက်...ထိခံစားမခံ...ဖြစ်ကြရသခွင်... ..
ယခင်က...ပျဉ်း...ကို...လှူပျီလှူပွဲ...ဆန်ကုန်
မြေလေးဟု...သဘောထားခဲ့ကြသူများသခွင်...
ယခုတော့...ထိုကဲ့သို့...သဘောမထားကြတော့

ပျဉ်း မှာ အခုခွင်
အချင်း...ရှိတာပင်က... အဝဲအ
မချခဲ့လို့သဘ...ခုတော့...ဖိ...ပြောဖုံး
ဘဝက...တောက...ဖိ...ဖိ...
တရဲရဲနဲ့...ဖြစ်ခဲ့ရပြီ... ..

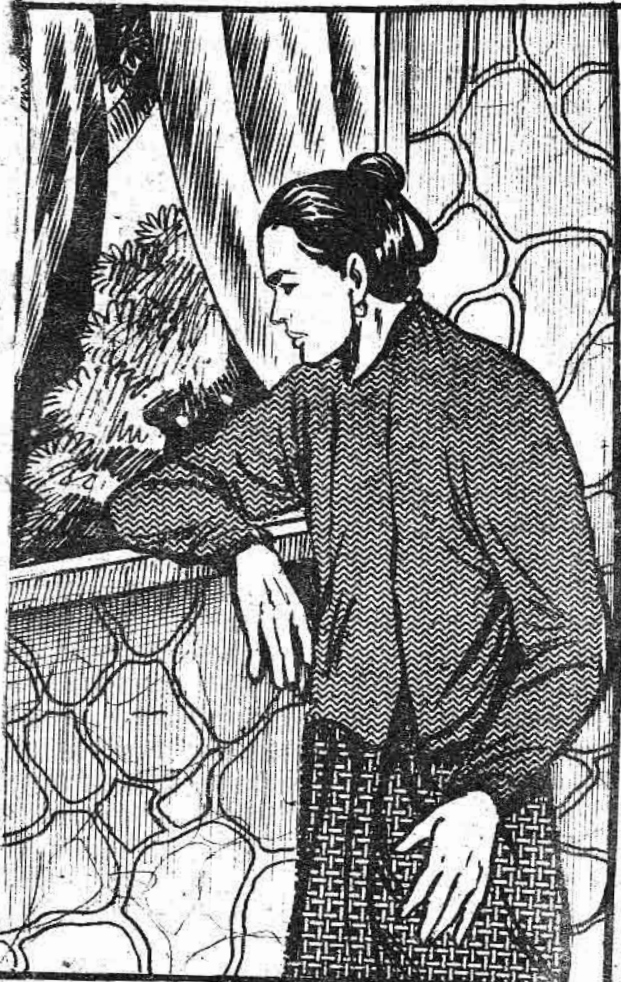

ယုဒ... အပေါ်မှာ... ကဲ့ရဲ့သံတွေ... ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ... ချီးမွမ်းခံဝံတွေ...
ကြားလာခဲ့ကြရသတဲ့... ယုဒ... သမ္ဘာ... ဖိတ်နှစ်ပါး... မကွယ်လွန်ကြဖို့... မိမိ...
အသိဇာရာရခဲ့၍... ဝမ်းသာဖိသတဲ့... ကိုသောကာ... ကိုပင်... တေးရုတင်ရ
မလို... ပြစ်ဖိသတဲ့... ကိုသောကာ... ကြောင့်... သူ... အမြင်မှန်... ရခဲ့သတဲ့... မ
ဟုတ်ပါလား... ..

ဖိတ်နှစ်ပါးအပေါ်... ဥပေက္ခာပြုခဲ့သတဲ့
နှင့်အမျှ... အတိုးရကာ... ပို၍... ပြုစု...
စောင့်ရှောက်လေ့လာခဲ့... ..

သူငယ်... သမီး... အောင်အောင်... ရွာမှာ... အများ
ခံထားရသော... သားလိမ္မာတစ်ဦး... ဖြစ်လာ
ခဲ့သတည်း... ထိုသားလိမ္မာကို... မနှစ်သက်သလို
ရှင်က... သားမက်... မတော်ချင်ဘဲ... ရှိပါအံ့နည်း။
သူငယ်... သမီး... အိမ်ထောင်ကျ၍... သားသမီးများ
ရရှိခဲ့သောအခါ... ဒီမိကျားလှန်ခဲ့သော... အများချို့
မပြစ်ရလေသော... ဆိုးဆိုး... မ... သွား... မ... ဆိုး... ဆိုး
ဖြတ်ချက်... ချထားသတည်း... ..

ဖိစက်မှုများကို... ရှိသောအခါလုပ်ကိုင်... ဖြစ်ခြင်း...
မွေးကင်းရေး... ကျေးဇူးများကို... ဆယ်
ကြွေးရန်... သားသမီးများကို... မက...
အခြားသော... သားသမီးကလေး... ကလေး
လုပ်ကိုင်လုပ်ကိုင်... သတိပေး... ဆိုး...
မ... ..

အစွဲစား

ရှေးဝေရော့အခါက..ရွာတစ်ရွာတွင်..အုခင်းရဲ့..လင်မယားနှစ်ဦး..ရှိလေသည်..
ထိုလင်မယားတွင်..မောင်လုံးလ..အမံ့ချိုရှိ..သားတစ်ဦး..ရှိသည်..မောင်လုံးလ..
သေချာ..အသက်..(၁၆) နှစ်အရွယ်..လူလင်ပျိုငှာရဦး..ဖြစ်လာခဲ့ပြီ..ဖြစ်သော်
လည်း..အခြားသူများကဲ့သို့..ဖြစ်ခဲ့ရခြင်း..မနေရရှာလေ.....

သူ့မှာ အဝတ် တစ်ခုသာ ရှိသည်။... ထို
အင်္ကျီကို ပို၍ လေသံခွဲအံ့သွားမည်၊
မိုး၍ အဝတ်ဟိ... ချွတ်တားလှသည်... ..
ခါးဝတ်ပုဆိုး လေး တစ်ထည်ဖြင့်သာ... ..
သွားလာ နေရရှာသည်... ..

အင်္ကျီအဝတ်အစားများကို လျှော်လို့လျှင်...
လှည့်ရှင်ဆေးခေး... နေ့ခင်းပတ်တွင် သွား
လျှော်ပြီးနောက်... သူ့သည်... အဝတ်များ... မ
ခြောက်မချင်း... ချုံတောတဲမှာ နေနေရသည်။
ခြောက်သွေ့မှ ပြန်လည်ဝတ်ဆင်ကာ စွာနှင့်
ဖြန့်လာရရှာသည်... ..

ငွေလမ်းဝေတင်၍လှူဒါန်း.. မသွားနိုင်...
ဓားမတစ်ချောင်းကို.. ခါးကြားဝဲပိုးကာ
တောထဲသို့.. ထင်ပြီး.. ထင်စွဲတစ်ရပ်သွင်း...

တစ်ချို့က.. မောင်လုံးလ.. အပေါ်..
သနားကာရှုလော့.. သက်ကြွလာဘိ
လှည့်စီး... .. .

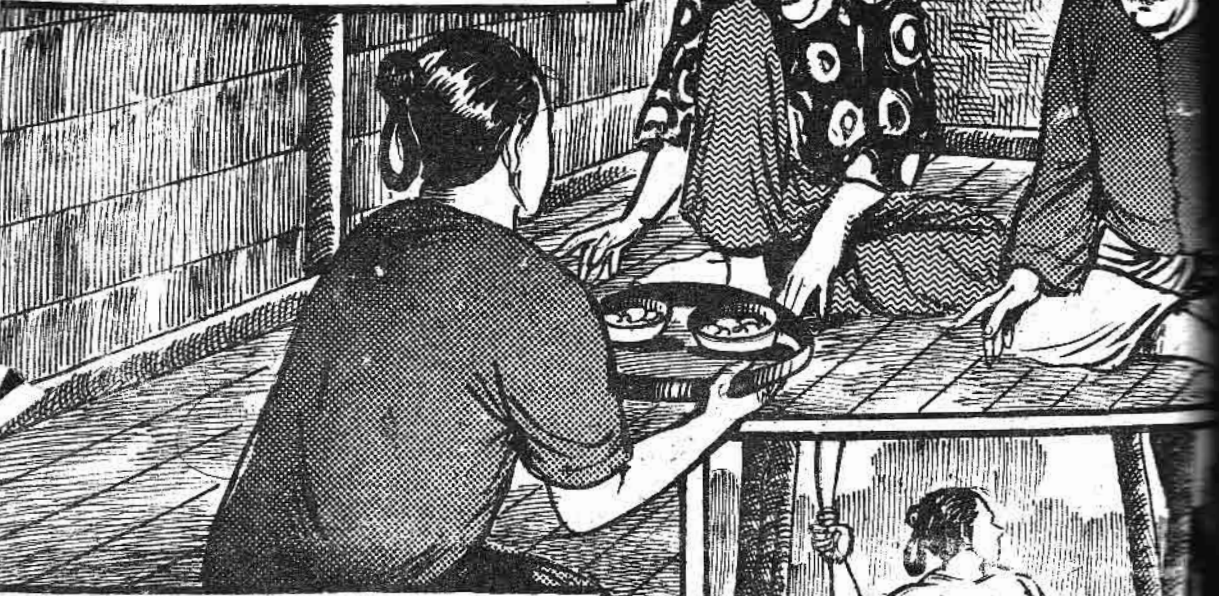
မောင်လုံးလ.. ဟေ့..
ဘဝက.. သနားစရာပဲကွာ..
အရူပတိရောက်လို့.. သူ့အဖျား..
ပျော်ချင်.. ပါးချင်.. ထက်ချင်မိတိ
၍၍မှတ်...

တစ်ချို့ကတော့.. မောင်လုံးလ.. ဟဲ့..
နာမည်ပြောင်ဖြင့်.. ခေါ်ကာ.. ကဲ့ရဲ့
ကြသတည်း...

ဒီကောင်လေးသက်.. မွတ်
ကောင်.. တစ်ခါမှ... မမြင်ဖူးပါဘူး
ကွာ... အထက်တစ်နဲ့.. ကောင်ကောင်
မရှိဘူး... ဘယ်ဘဝက.. အကုန်ပိုက်
လှည့်စီး.. အပ်ပါဘူး...

သို့သော် အောင်လုံ့လ သေစွာ ဗီတာနစ်ပါး
ကိုတော့ ရှိသေးသော်... ဝတ်ကြီး ဝတ်လယ်
ပြုစုပြီး.. ဒီတစ်ချစ်အားအောင်.. ထားသော်..

.. အလွေကျပေါက်အောင်.. တောထဲ၌.. သစ်ဝါး
များကို ခုတ်ပြီး.. ရောင်သော်.. ရောင်စေ၍..
ရုဆာ.. အသံပြောစွေကို.. ဗီတာများထံ.. တစ်
ပြား.. မတူနဲ့.. အယ်သော်.. ..

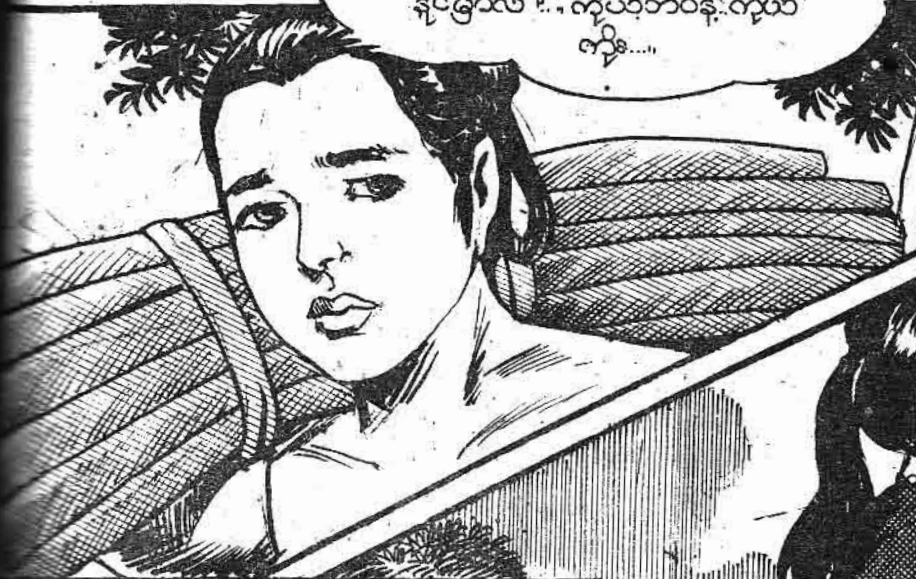
ထိုစွေကြေးသော်.. ဗီတာစုဝံ့၌..
အားအောင်ကိုရှိသော်.. ..

ဟေ့ကောင်.. မောင်နှမ့်...
သူများစာကာတွေနဲ့.. တန်ဖိုးတူ...
မနေနိုင်တော့.. မင်းဘဝက.. လူဖြစ်ကြုံဖူးလှ
ပါတယ်.. မောင်နှမ့်.. ရာ.....

တစ်ချို့က.. ဖိနှိပ်ကလေးတွေတွေ့
ဖွား.. မောင်လုံးလုံး.. ကို.. နှိမ်ငြိမ်း...
ပြောဆိုကြတာပဲ... ..

ဘေးရန်ပါများ.. ခင်များ
တို့ကို.. ဘာလကျပေမယ့်.. သူတော်
နိုင်မြင်ပေ !.. ကိုပတ်ဘဝနဲ့.. ကိုဟ်
ကိုး.....

ဆင်းရဲ.. မြဲစောနေသော.. မောင်နှမ့်.. ကို...
ဖိနှိပ်ကလေးတွေကလေး.. မိတ်မတ် စား
ကြချေ... ..

မောင်လုံးလ... သမုတိ... မိဘာများအာတွက်...
ချီးရေများ... ခပ်ပေးခြင်း... ..

စားကောင်းဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာများကို...
ချက်ပြုတ်ကာ... မိမိစား... ပီ... မိဘ
နှစ်ပါးကိုသာ... ဦးစားပေး၍... ကျွေး
မွေးခြင်း... ..

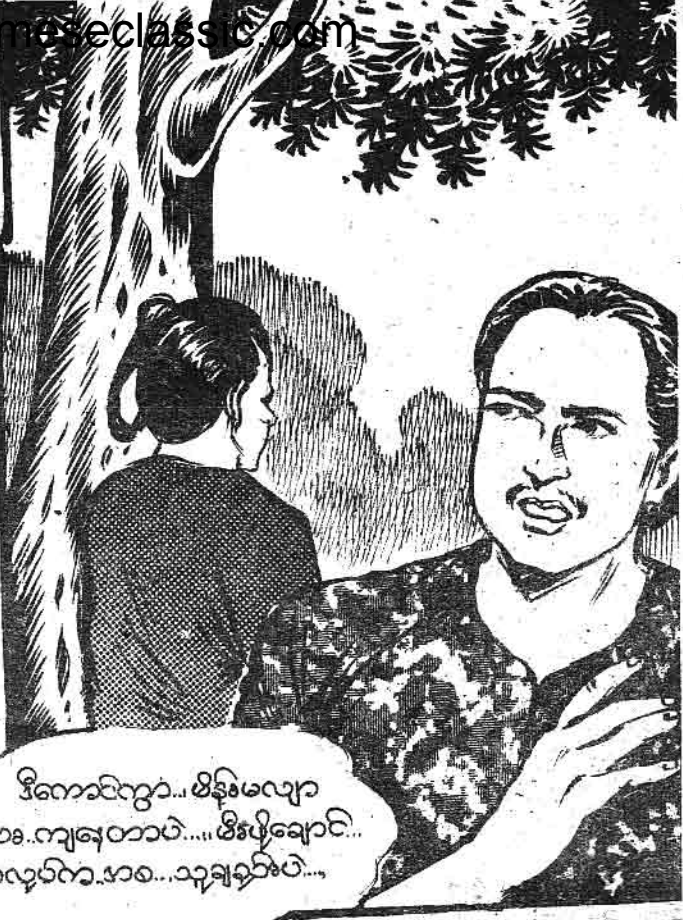
မိဘများထံမှ... တစ်ဦးဦး... နာမကျန်စွာ
ဖြစ်လာတာအခါ... အားပိုပျက်... အစားပျက်
ခံကာ... ပြုစုခြင်း... ..

မိခင်၏... ထမင်းကို... လျှော်ပေးခြင်း...
ကျင်ကြီး... ကျင်လယ်တို့ကြောင့်...
ခွာမိပေးနေတာ... အထက်အစား
များကို... လျှော်ပေးခြင်း... တို့ကို...
မေတ္တာအပြုစုထား၍... ပြုစုပေး
ပေးတာ... ..

မိဘနှစ်ပါးမှာ... သာဓကပိမ္မာကြောင့်...
ဘဝမှာ..နေ့ဘဝကြရာသခွါ... မိဝါ...
ချမ်းမြေ့ ကြရာသခွါ... ..

ဒီကောင်ကွာ... မိန်းမလျာ
လေး..ကျနေတာပဲ... မိန်းမိချောင်...
မာလုပ်က..အစ... သူချခွါပဲ...

ကဲ့ရဲ့သလိုလို... ဒါနဲ့ပွန်းသလိုလို... စကား
များကို.. သူကြားမိသေသိသခွါ... လုံးဝ..
တုန့်လျှပ်ခြင်း.. မရှိ... မကားလုံးမာပေါ်ဖြာ..
မေတ္တာမပြုခွါသာကော.. ဝုလေကော.. ပြု
သင့်သခွါများကို.. ပြုသခွါ...

သို့သော်...မောင်လုံးလ...ကို...ချီးမွမ်းကြသူ
တွေက...များပါသလို့...ထိုအထဲတွင်...
တစ်ဦးတစ်ဦး...မိမိ...မိမိ...
မိမိကလေးသည်...မောင်လုံးလ...၏...
ဝင်သော...စိတ်ကို...လေးစားလျက်...ရှိသည်။

အင်း...စာကယ်တော့...
ကိုလုံးလ...ဟာ...မင်္ဂလာတရား
တော်နဲ့အတူ...ဆုတောင်းကြသူ
မို့...လေးစား...အတူပုဂ္ဂိုလ်...
လွှဲတစ်ယောက်ပါပဲလေ..

ထိုကြောင့်.. မောင်လုံးလ...တောထဲ၌...သစ်ဝါး...
သွားစုတ်လျှင်... မိမိ...က...အိမ်ကိုရောက်
လာတတ်ပြီး...အိမ်ကတစ်...လေးယခုဝေများ
ကို...ကုန်လုပ်ကိုင်ပေးလေသည်... ..

သမီးရယ်...အား...
တောမဝင်ဆင်...သူ့ကိုယ်တိုင်...
ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့လို့...ပြန်ခဲ့သင့်
သလောက်...ပြန်ခဲ့ရပါပြီကွယ်...

သမီးက...ကုသိုလ်...
ယူချင်လို့ပါ...အဖေအဖေ
တို့ရယ်... ..

စာခု... သခွင်... မိဘမဲ့... မိနိကကလေး... တစ်ဦးဖြစ်သွင်း... ငယ်ရွယ်ကာတစ်ဦးက...
မိဘနှစ်ပါးခေလုံး... ကွယ်လွန်... သခွင်... တို့ကြောင့်... မိဘမေတ္တာ... ထေရ်ခေလုံး
ပီပီ... မိဘမာရွယ်ပါများက... မြင်ရလေတို့... ချစ်ခင်ပေးစားမိလေသခွင်...

အိမ်ထောင်ရေးကို မဆင်လို့က်ရရှာသော. စာပဲ့..
သမ္ဘာ.. မောင်လုံးလ.. က.. အိမ်နစ်ပါးအား.. ပြုစု
နေသည့်ကို.. မြင်ရသောအခါ.. အားကျလာပြီ..

မောင်လုံးလ.. မရှိသောအချိန်မှာ..
လာ၍.. အကူအညီပေးခြင်းဖြစ်၏..

အားနာလိုက်တာ...
မစာပဲ့.. ရယ်.. ကျွန်ဆာကို အိမ်ထောင်
အတွက်.. လိုအပ်တာ.. မှန်သဖြင့်.. အကူ
ပေးခဲ့ပါတယ်.. ဗျာ..

ကျွန်မလည်း.. အလှူအား.. နေ
တဲ့.. အချိန်မှာ.. လာကူညီတာပါ.. အား
နာရာ.. မလွဲပါဘူး.. ရှင်..

တစ်ချို့က... စာပေ... သခင်... မောင်လုံလ...
ကို... ကြိုက်နှစ်သက်ချေ... မောင်လုံလ၏
ဖိစားနှစ်ပါးကို... အာဇာနည်ပေးခြင်း... ဖြစ်
သခင်ပေ... ကွယ်ရာတွင်... အတတ်ခကား
ဆိုကြလေသခင်... ..

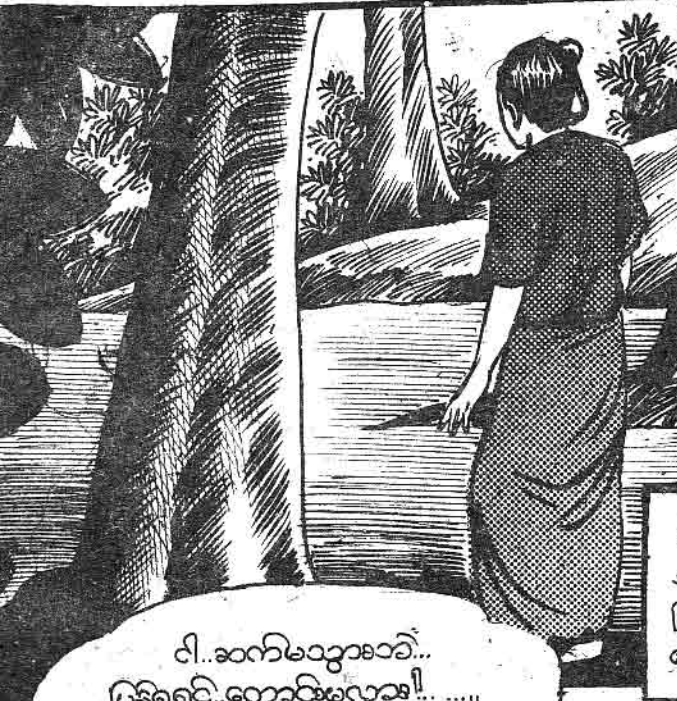
အဖို့... စာပေ... ဆိုတဲ့...
ကောင်မက... မိန်းမဆူး... ဖျက်
လိုက်တာမ... ပေဟာကိုး
လေးဖက်စိပွား... မရှက်... မ
ကြောက်... ဆောက်ခြေပိမိ
လုပ်ကိုင်ပေးတာပင်လို့...

ဟဲ့... ဒီကောင်မက...
လုံလ... ဆိုတဲ့... မွေကို... မရရင်...
မနေနိုင်ဘက်... မိန်းမချောက်
ပျံ... လုပ်တော... မေ့မှာ
ပေါ့...

ကျွန်တော့်ကြောင့်...
မစာပေ... ကို... လူ့ဘက်... အထင်
လေး... မခံချင်ဘူး... များ...

ကိုးကားကံရင်... မိမိ...
သယံဇာတ... မရွေးပါဘူး... လိုလုံလရယ်...
ဘယ်သူတွေ... ဘာပြောပြော... စာပေတို့
ကတော့... ဂရုမစိုက်ဘူး...

တစ်နေ့လော့အံ့... မောင်လုံလ... သေ့... ကောထိ
သို့... သစ်... ဝါးများ... စွတ်ရန်... ထွက်လာခဲ့သော်...
ဘာကြောင့်ရပါ... မေ... အိမ်က... ထွက်ကာတည်း
က... မိလိက... လေးလံဆဲမိသေ့...။

မိဘ... နှစ်ပါးကတုတ်... မိတ်ပူဆဲမိ
သေ့...။ မျက်ကြောငါးကိုပင်...
ဖြန်လှည့်ချင်မိတိ... ဖြစ်ပေါ်လာမိ
လေသေ့...။

ငါ... ဆက်မသွားဘဲ...
ဖြန်ရရင်... ကောင်းမလား!
အို... ငါ့အာတာတွေပြော... အကြောင်း
မဲ့... ပုပုနိဆုတာ... ဖြစ်မှာပါ...။

ဝဲသိုဟချိန်ဝဲပျို... ကျားဆိုဒါကြီးတစ်ကောင်
သေချာ... တောထဲထဲသို့... အာဇာဇာ... ထွက်လာခဲ့
သေချာ... ကျားကြီးသေချာ... မိမိရုတ်မွ... ထွက်
လာခဲ့သေချာ... ကြာပြီ ဖြစ်သေချာ...

ဝါ... အခုထက်ထိ... အာ
သားကောင်မွ... မရသေးပါလား...။
ဟူ... တကျတကျ... ချိတ်ထဲမှာလေ...
ဆာလောငါ... မွတ်သိပ်လျှာပြီ... ..

၅၇

ကျားဆိုဒါကြီးသေချာ... ဆာလောငါလျှာပြီ
ဖြစ်ချို... နေသထွက်နေသေချာ... ..

သတ္တိအားဖြင့် အာဇာနည်ပြုပါလော့သတ္တိ...
ဒါတို့ကလေးလူငယ်... မိမိကလေး... ထွက်လာပြီ...
ကြောင့် အချိန်အတွင်းမှာပင်... အားကောင်း...
တစ်ကောင်ကောင်ကို... ရတုပါလော့သတ္တိ...

သူ၏... ထက်မြက်လာ... သွားချော...
ခွဲနှိပ်ထက်လာ... အဖွယ်နှိမ်ချော...
တို့က... အားကောင်း၏... မိမိကို...
ကောင်းကောင်း... မြဲပစ်နိုင်လေ
သတ္တိ... ..

သူ့သတ္တိ... အားကောင်းကို... တစ်နေရာပြီ...
တစ်နေရာ... လူ့သတ္တိပတ်ပြုဖွဲ့ရင်... ခရီး
အတော်... ပေါက်ခဲ့လေပြီ... ..

ကျားဆိုကြီးသေ့...တောလမ်းတစ်လျှောက်...
ခုတ်တရက်...ကျလာခဲ့သော...အရိပ်တစ်ခုကို...
မြင်တွေ့လိုက်သဖြင့်...ချုံ့ကွယ်...တစ်ခုမှာ...
အမြဲနိပ်ကာ...ချောင်းကြွေခိုနေလိုက်သကဲ့သို့...

ထိုအရိပ်...သဏ္ဍာန်သဘင်...တဖြုတ်...
ဖြုတ်...ပိပြင်လာသောအခါတွင်...
တော့... ..

ဟဲ...လူ့ဘာတစ်ဦး..ပါ
လာ...ငါ..လူ့ဘာ...မစားဖူးပေမယ့်...
ငါ ခိုက်တဲ့မှာ...အတော်လေးကို...ခတာလောင်
နေပြီ...မတတ်နိုင်ဘူး...ဒီကနေ့မှာမှီမှာ
တော့...ဒီလူ့ဘာကိုပဲ...အစားအဖြစ်...
“ ခြိတ်...ရတော့မှာပေါ့...”

မောင်လုံလ.. သခွါ.. တောလမ်းမှာတိုင်း..
ခပ်မှန်မှန်... ဇယားကိရောနေသခွါ... ..။
သူ့ကို.. ကျားခိုးကြီးက.. ချုံထဲမှာ.. ရောင်း
မြောင်းနေသခွါကို.. မသိရှာ... ..။ မကြာမီ
ကျားခံတွင်းသို့.. သက်သေခံရပေတော့
မခွါ... ..။

ထိုမှာချိန်တွင်.. မှုဆိုးတစ်နှိုင်းသခွါလခွါ...
သားကောင်များကို.. ပစ်ခတ်.. မမီးစီးရန်..
တောထဲသို့.. ရောက်နေသခွါ... မှုဆိုးသခွါ
လခွါ... သားကောင်မရဘဲ.. အာဂါအာစိ.. ဖြစ်
နေသခွါ... ..။

ဒီနေ့ကျမှ.. သားကောင်
က.. သိပ်ငြိမ်.. ရှားပါးနေပါ
လား.....

ထိုစဉ်... ကျားကြီးဝေခွာ... မောင်လို့လဲခေါ်...
ရှေးသို့... ရုပ်တူရတု... ရောဂါလောနီဝေခွာ...

ဟာ...
ကျားကြီး...

ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...
မနုဿ... လူ့ဘာစ... သင်... ကာတက်
နိုင်သေးသလဲ... ဒီကနေ့... ကတ္တက်
ကတော့... သင်ဟာ... ငါ့ရဲ့... ကစား
ပဲ...

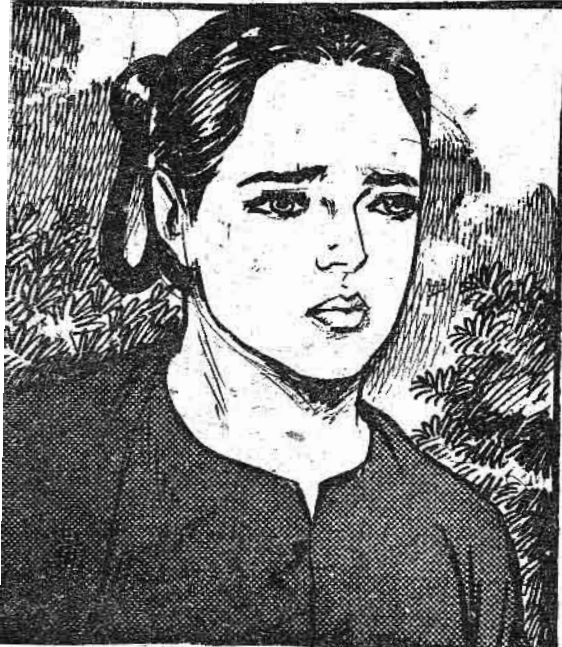

ကျားဆိုးကြီးဝေခွာ... ပါးစပ်ကြီးကို...
အာရုံမရဘဲ ဖြူကာ... ပစ်ခတ်ပေးတာကို
လွန်ကဲဝေခွာ... .."

မောင်လုံလ...ကို...တမင်...ခြောက်လှန့်လိုက်
ခြင်းပင်...ဖြစ်သတည်း...မောင်လုံလ...သတည်း...
နတ်ခဲနတ်ခဲ...လေးဖူး...မျက်နှာပျက်သတ္တဝါ
ပေ...။

ကျားဆိုကြီးသတည်း...ရွှေသို...တဖြည်း
ဖြည်း...တိုးလာသတည်း...မောင်လုံလ...
က...နောက်သို့...တရွှေရွှေ...ဆုတ်သွား
လေသတည်း...။

မှန်ကြီးသတည်း...မောင်လုံလ...၏...
ပြဗ္ဗာကို...ရှုတ်ဝါရက်...မြင်တွေ့
လိုက်ရလေသတည်း...။

ဒီထုလင်တော့...ကျားစာ
ဖြစ်တော့မယ်...။

မောင်လုံလ...၏...အသက်ကို...ကာကွယ်ရန်...
ဖြာနှစ်ပစ်မည်ကြံဆတ်လေသည်။ အခြေအနေ
က...မလေး...လူတို့...မှန်မည်...နှိမ့်ရသတည်း...
ထိုကြောင့်...မချင့်မချေ...ဖြစ်မိလေသတည်း...
...

ဘာ...အခွင့်အရေးလဲ
ကွ...၊ မင်း...အာဇာနည်...မကျား
ရသနဲ့...နော်...။

မောင်ကျား...ခဏလေး...
နေပါဦး...ကွန်တော့ကို...မခားမီ...
အခွင့်အရေး...တစ်ခုတော့...
ပေးပါ...။

ကွန်တော်...သန္တာဖြူပါရမေ...
သန္တာဖြူပြီးမှ...အသက်ကျား...ဖြုတ်ရာ...
ဖြုတ်တော့...။

မင်းက... သတ္တုပြွန်၊ မြေလား...
တယ်၊ ရွှပ်တာပဲကွာ... ကဲ... ကဲ... သရဲ
မြေပင်ဆိုလည်း... ဖြန်ဖြန်လေး...
တော့...။

ခွလို့... ခွင့်ပြုတဲ့
အတွက်၊ ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ဗျာ...။

မောင်လုံလုံ... သခွာ... မိဘများရှိရာ
အရပ်ခန့်သို့... လက်ခွဲပေးချီလို့ကဲကာ...

တောဆောင်နတ်မင်းနှင့်
အကွ... ကျွန်ုပ်... မမြင်အပ်သော... ပုဂ္ဂိုလ်
အပေါ်ထိတို့ကို... တိုင်တင်ပေးပါသတည်း...။
ကျွန်ုပ်တို့... မိဘနှစ်ပါးကို... သိတတ်
သတည်း... အရွယ်မှာ... ရှိသောလေးစား
စွာဖြင့်... ပြုစု... ဆောင်ရွက်ပါ... အလုပ်
အကျွေး... ပြုခဲ့ပါသတည်း...။

ထိုသို့...လုပ်ကျွေးပြောဆိုရာ၌...
ပြိုင်မြှ...တစ်ချက်လေးပင်.. မရှိခဲ့ပါ...။ ဤ
မှန်သော...သတ္တဝါကားကြောင့်... ကျွန်ုပ်တို့
ကြီး... အန္တရာယ်မှ... ကင်းဝေးရပါစေသော။

မောင်လုံလ... ထိုသို့... သတ္တဝါပြုမိကိစ္စနှင့်
ကျားဆိုကြီး၏... တက်မြက်သော... သွား
များ... အာရုံပင်များနှင့်... ရွှေသံသွင်း... လက်
သံသွင်းများပါ... ကျွတ်ထွက်ကုန်ပါတော့
သံသွင်း... ..။

ဟင်!!... ငါ့အရည်တွေ...
သွားတွေ... ရွှေသံသွင်းလက်သံသွင်း
တွေ... ကျွတ်ထွက်ကုန်ကြပါ
လော့

သာဓကိဗ္ဗာ.. သူတော်ကောင်းကြီးမှ... မြစ်မှာ
မိခင်လာ... ကျားဆိုးကြီးသေခွာ... ထိတ်တိတ်...
ရောဂါကင်းပြန်... ထွက်ပြေးသွားတော့သေခွာ..

မုန့်လေ့ရှိ... တို့ကရင်သာရာ
ကို... မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ
လွန်စွာ... အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရ
သံခွာ... ..

ငါ့... သေခွာ.. အာဇာနည်လ... ဆီကို...
ရောက်လာပြီ... .. .

သင်ဟာ.. မိဘအပေါ်မှာ.. အလေး
အမြတ်ထားတဲ့... သာဓကိဗ္ဗာတစ်ဦးဆိုတာ..
သိရတဲ့အတွက်.. ဝမ်းသာပါတယ်... သင့်ရဲ့အဖွဲ့
ကော.. တစ်ခုကွဲကွဲ... ကျားဆိုးကြီး...
အဖွဲ့ပင်တွေ.. သွားတွေ.. ကျွတ်ထွက်ကုန်
ကြပြီ.. သင့်ကို.. ဓားမရ.. မြစ်သွားရပြီ..

တကယ်တော့...ငါဟာ...တစ်ခြား
 သူ့...မဟုတ်ဘဲ...ပြုစုခြင်းမင်း...ဖြစ်လာမယ်၊
 ဖိစားကျေးဇူးကို...သိနားလည်စဉ်...သူတွေကို...
 ငါကိုယ်တော်...မြင်ရတာ...လွန်စွာ...ဝမ်းသာ
 တော်...မူတယ်...ဟင်...ငါနဲ့အတူ...နန်းတော်
 ကို...လွန်စွာ...ငါ...နန်းမြှောက်တော်...
 မူမယ်...

မှန်လှပါ...အရှင်
 မင်းကြီး...

မင်းကြီးသည်...မောင်လုံးလ...ကို...နန်းတော်သို့
 ခေါ်ဆောင်သွားပြီး...နန်းတွင်းသူ...နန်းတွင်း
 ဝဟား...ကို၏...ရှေ့မှောက်တွင်...မောင်လုံးလ...၏
 အံ့ဖွယ်သူ၏...ထူးကဲတော...အဖြစ်အပျက်ကို
 ပြောပြတော်...မူသည်... ..

ဘုရင်ကြီးဟာ... မောင်လုံးလ... ကို... ဆရာတော်... လာဘ်
တော်များ... ရှိနေကြောင်းသိရပြန်... အိမ်ကြီးရေညှိ... လယ်
ယာမြေများ... ကွဲ... နွား... လှေခါးတို့ကိုလည်း... ပေးပေးနား
တော်! မျှတသွား... ..

မောင်လုံးလ... သွား... တောထဲသို့... မဝင်ရ
တော့... .. ဘုရင်မင်းမြတ်... ပေးပေးနားတော်
ဟောင်းအုန်းများဖြင့်... စီးပွားကို... လုပ်ကိုင်
ကာ... အိတ်အိတ်ပါးကိုလည်း... ရွေးကောက်...
ပို့ပြီး... အောင်မြင်လေသွား... ..

တို့အပြင်... အတန်အပြန်တော်... မဟာ... ကို...
အိမ်ထောင်သက်... အပြစ်... ရွေးချယ်ကာ... တစ်
ထက်လုံး... ပျော်ရွှင်ခွာ... အသွားကြလေသတည်း။

မောင်မောင်တို့သံ

ရှေးသရော့အခါ... ရွာကြီးတစ်ရွာနှင့်... မနီးမဝေး၌... ကြာမျိုးငါးပါးနှင့်... ပြခိုသံ...
ဆာ... ရေအိုင်ကြီး... တစ်အိုင်... ရှိလေသတည်း... ထိုရေအိုင်ကြီးထဲတွင်... ရောသတ္တဝါ
များ... မြို့တန်းကျက်စားကြသတည်း... ကြီးကြား... စက္ကဝက်၊ ပိန်ညှင်း... အစ
ရှိသော... ငှက်အပေါင်းတို့လည်း... ပျော်ရွှင်စွာ... ရောက်လာကြ... အကြံနှင့်ရှိကုန်၏။

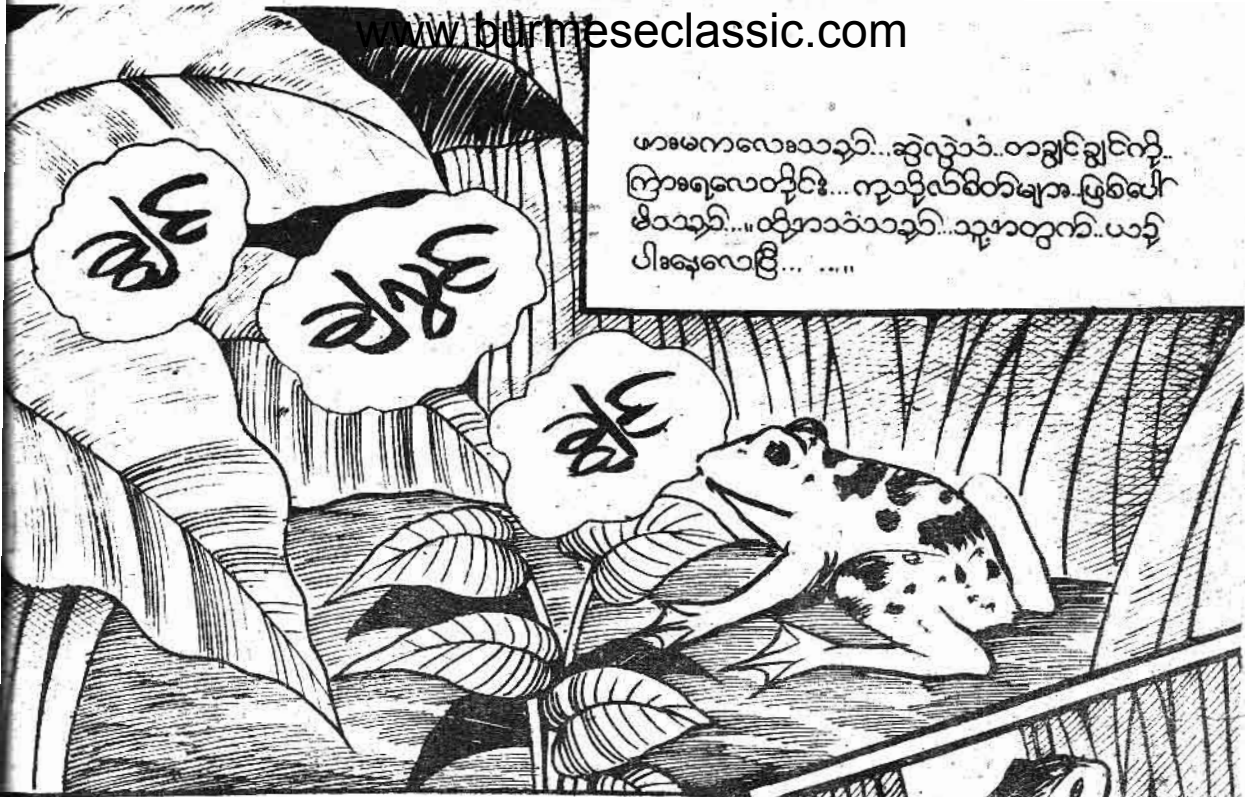
ကမ်းပေါ်ရှိ... ပိန်ပင်များကြားတွင်...
ဖားမလေး... တစ်ကောင်သာ... နေ
ထိုင်လျက်... ရှိသည်... ..

ရွာသူ... ရွာသားများသာ... ကမ်းပေါ်ရှိ
မလှမ်းမကမ်းရှိ... ဧတီတော်ကြီးတစ်
ဆူတွင်... လာရောက်ကာ... မကြာခင်...
အလှူတန်းများ... ပြုလုပ်လျက်ရှိ၏...

ဧတီတော်မြတ်နိုးစွာ... နေထိုင်
လောကီတို့အား... ပတ်ဝန်း
ကျယ်နှင့်... လွှင့်ပျံ့လျက်... ရှိသည်...

ဖားမကလေးသေချင်... ဆွဲလှုပ်... တချင်းချင်းကို...
ကြားရလေတိုင်း... ကုသိုလ်မိတ်များ... ဖြစ်ပေါ်
မိသေချင်... ထိုအသံသေချင်... သူ့အတွက်... ပသို
ပါးဆေးလေပြီ... ..

ရွာဟာလျှို့ဝှက်ပုံပျံ... ကြွေခတ်ထုကာ... အမျှ
ဝေသော... အသံကို... ကြားရလေတိုင်း... ကုသိုလ်
မိတ်ဖြင့်... ကြွသိုလ်နဲ့ မိသေချင်... သာဓုအာနန္ဒမာဓနာ
ခေါ်ဆိုမိသေချင်... ..

နောက်...
အ...

အာရ... အာရ...
အာရ...

ရွာနီးဆရာတော်၏..တရားဓမ္မ..ဟောကြား
ဆော့..အသံကို..ကြားရလျှင်..ပီတိဖြစ်ပါသည်။
ဤကား.....လူ့ဘဝတော်ကောင်းတို့နှင့်..နီးကပ်
ရွာ..ဆု ရှေ့..ဘုတော်ကောင်းမိတ်..ဝင်နေမိ
ခြင်းသာတာ့ပင်။ ..။

ဒေါ့... ဒေါ့... ဒေါ့

တစ်ခါတစ်ရံ..ခေတီတော်..ပရဂ္ဂုဏ်အတွင်း
မှ..ခေါင်းလောင်းတို့အသံသည်..ပျံ့လွင့်လာ
တတ်ပါသည်။...။ထိုအသံသည်ပင်လျှင်..ကြား
ရသူ..ဖားမကလေးအတွက်..အကူအညီမိတ်
ကို..ထားဝရ..ငြိမ်းချမ်းစေပေ၏... ..။

မုဆိုးနားနိုး.. မုဆိုး.. သူတော်ကောင်းနားနိုး.. သူတော်
ကောင်း... ဆိုသည့်အတိုင်း... မားမကလေးများ.. ခေတီ
တော်မူဆွမ်းလှူ... ခေါင်းလောင်းဝတ်...
တရားဓမ္မသံများကြောင့်.. သူတော်ကောင်းစိတ်.. သန္ဓေ
တစ်လျက်.. ရှိနေပါ၏... ..

..တစ်နေ့သောအခါ... ရွာမြို့.. အလှူတစ်ခု.. ပြုလုပ်
မည့်.. ဖြစ်သောကြောင့်.. ခေတီပရိသတ်အတွင်း
လှူဒါန်းလေးပါးတို့ဖြင့်.. ခေတီကားလျက်.. ရှိနေ
လေသည်... ..

နံနက်ပိုင်းမှာ... အကျွေးအမြေ
ဖြင့်... ဆွတ်ခံပြီ... ..

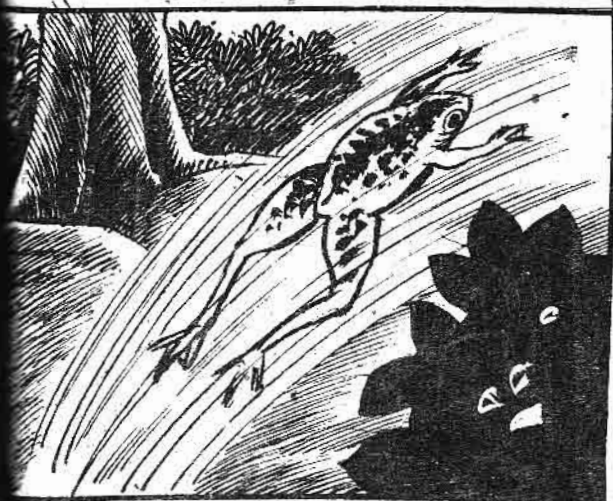
နေ့လဆန်းပိုင်းမှာ... ရွာဘို့ကေချာင်းဆရာတော်က...
တရားရေးအား... တိုက်ကျွေးမဆွတ်... ဖြစ်သဖြင့်... ရွာ၏
ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ... အလှူရှင်၊ ဆွေမျိုး ဖိတ်သက်ပေး
များအပြင်... သုံးဆယ့်တစ်တို့မှာ... ကျင်လဆန်းကြွ
ကုန်သော... သတ္တဝါများကို... တရားတော်နာယကရန်...
ဖိတ်ခေါ်ကြရသဆွတ်... ..

တောဆောင့်နတ်...
တောင်ဆောင့်နတ်၊ မြစ်ဆောင့်
နတ်... အရှ်ဆောင့်... ပုဂ္ဂိုလ်များ
နှစ်ဘက်... သုံးဆယ့်တစ်တို့မှာ...
ကျင်လဆန်းကြွကုန်သော... ဝေဇယု
သတ္တဝါအပေါင်းတို့... တရားနာ
ယူရှ်... သာဓကအရမာဇနာ... ခေါ်
ပုဂ္ဂိုလ်ရန်... ကြွရောက်တော်
မူကြပါ... ဆင်များ...

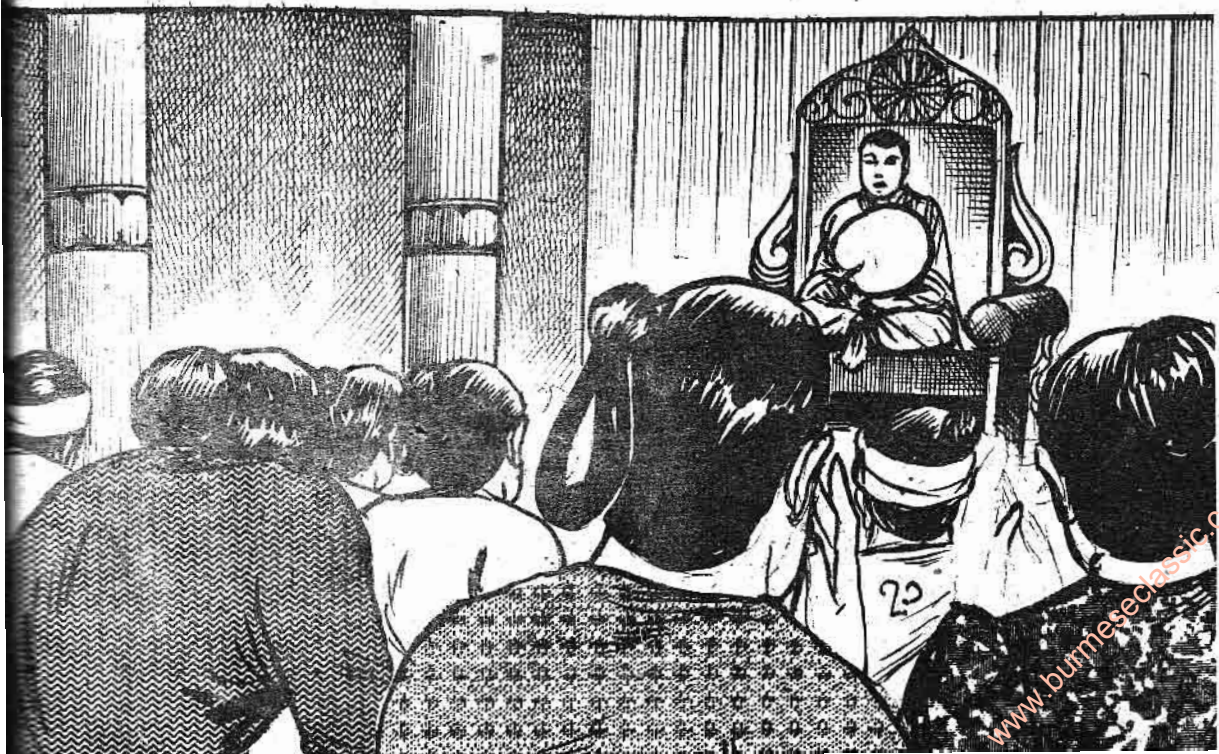

ထိုမှပိုမိုတိမ်တိမ်ကြားလျက်ရသော...
ဖားမကလေးသည်... တရားနာပုဂ္ဂိုလ်
အတွက်... မိမိကျက်စားသော... ရေအိုင်မြေ
ထွက်လာကာ... ..

တော်တော်၏... မလှမ်းမကမ်း
ရှိ... အခြားသော... ရေအိုင်တစ်ခု
ဆီကို... ရောက်လာခဲ့လေ၏...

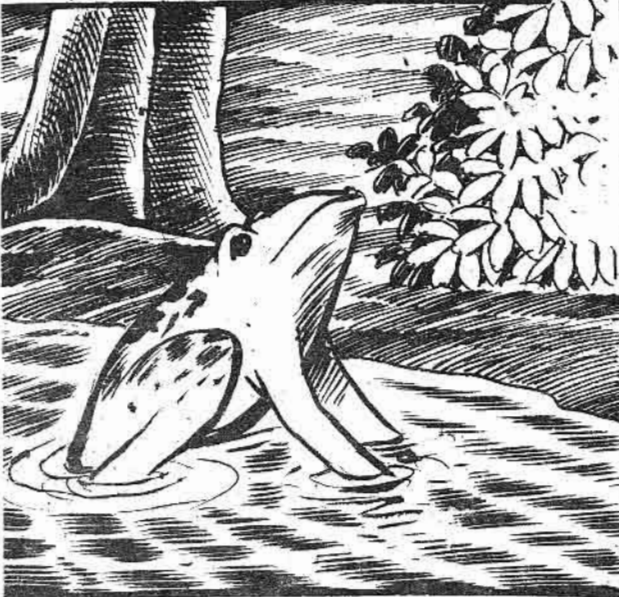

အလှူရှင်နှင့်... တရားနာပရိသတ်အပေါ်တွင်... ဆရာတော်က...
ဒါနှင့်ပတ်သက်သည့်... တရားကို... ဟောကြားတော်မူလေသည်...
တရားနာပရိသတ်များသည်... တရားရေယာဉ်ကြောတွင်... နှစ်မျောလျက်
ရှိလေသည်... ..

ထိုအတိုင်း... မားမလေးသော သူလေး...
တရားနာရ၍... ကုသိုလ်စိတ်များ...
ဖြစ်ပေါ်လျက်... ရှိလေသည်။ ။

ကြောမီး... အလှူရှင်၏... အမျှဝေသော...
အသံသည်... ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

အားလုံး... ကြားကြား
သံမျှ... အမျှ... အမျှ... အမျှ...
ယခုတော်မူကြပါကုန်သော်

မားမလေးသော သူလေး...
ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်... သာဓု
ခေါ်ဖို့သည်... ..

အာရ... အာရ...
အာရ... ..

ထိုသို့..ကုသိုလ်စိတ်အဟုန်ဖြင့်..
နှစ်မျောလျက်..ရှိနေစဉ်... ..

ဖားမကလေးဖွား..နွားကျောင်းသား
တစ်ဦး၏..တုတ်ချက်ကြောင့်..တစ်ဖန်
အတွင်းမှာပင်..ဆာပွဲဝင်ခဲ့ရလေပြီ..။

ဟေ့... ဟေ့... ဟေ့... ပုဂံတော်မူပြီဟုဆိုအောင်...

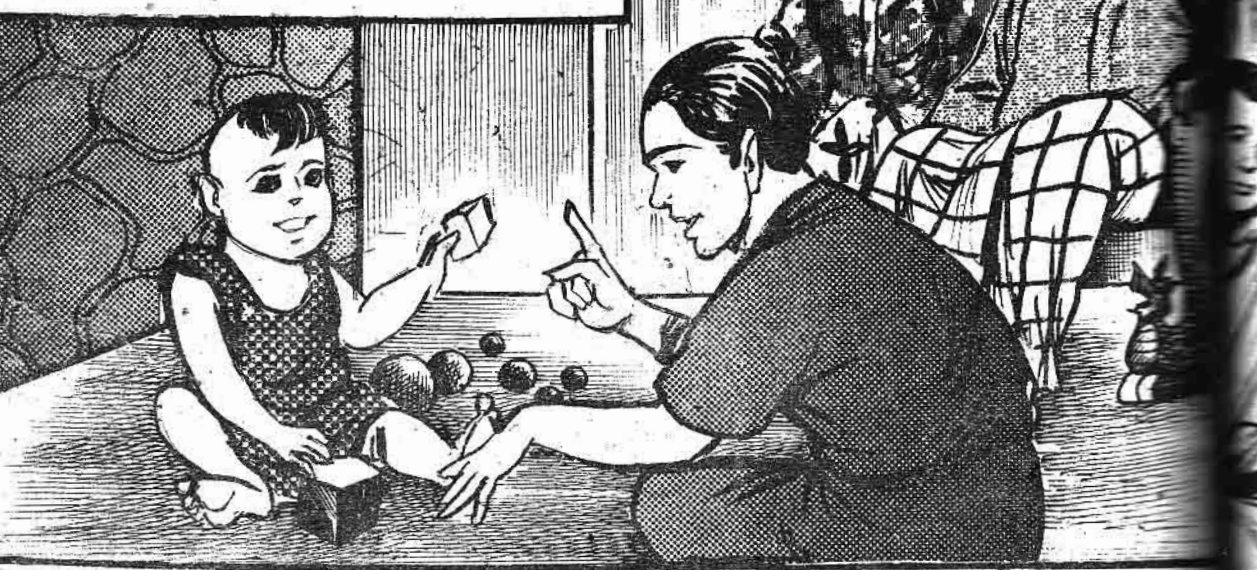

ဟေ့... ဟေ့... ဟေ့...

ဘုရားပရဂုဏ်အတွင်းရှိ...ကျောင်းတော်
ကြီးပေါ်မှ...အမျှပေးစေသံ...သာသနာတော်
တို့က..အဝင်သို့တိုင်...နှစ်နေပေမယ့်...ဖား
မလေး.. မျောမြွေတော့... ..

ရွာကြီးတစ်ရွာတွင်... ပစ္စည်းပစ္စာကြွယ်ဝ...
ချမ်းသာစား... သူကြွယ်... လင်မယားနှစ်ဦး
ရှိကြလေသည်... သူကြွယ်... လင်မယားတွင်
သား... နှစ်ဦး ရှိကြသည်... ..

သို့သော်... မကြာမီမှာပင်... ရန်ခဲဖြစ်ခဲ့သည်။
ကိုယ်ဝန်... အရင်အမာရှိလာခဲ့ကာ... သာဇီ...
ဖိနပ်ကလေးတစ်စုံကို... မွေးဖွားခဲ့လေသည်။

ဖိနပ်ကလေးသည်... လှပသောအခင်းရှိပြီး
လူတကာတို့၏... ချစ်ခင်ခြင်းကို... ခံယူရ
လေသည်... အမည်ကား... စောဥမ္မာ
တည်း... ..

အရွယ်ရောက်လာသောအခါ... ဇော့ဟော့... သာသနာ့... ရတနာသုံးပါးကို... ရှိသော
ကိုင်းရှိုင်းသော... မိန်းကလေးတစ်ဦး... ဖြစ်လာသည်...။ အရွယ်နှင့်မလိုက်
ဘောင်... လှူတန်ခွဲခြင်း... ပေးကမ်းခြင်း... စသည်...။ ဒါန... အလုပ်များကိုသာ... လုပ်
လာခဲ့လေ၏...။

တရားဓမ္မသံများကြားလျှင်... ဖိတ်ဖြင့်နေတတ်
သည်... ကိုယ်လျှော့ဘေး... အလှူအတွက်လည်း...
ဖိတ်ဖြင့်ကာ... စင်ကြယ်သော... မိတ်ဖြင့်... သာဓု
ခေါ်သည်...။ သူတစ်ပါးအလှူအတွက်လည်း...
ကြွယ်ရုံမိတ်ဖြင့်... သာဓုခေါ်သည်...။

သာဓု... သာဓု...
သာဓု...။

ခေတီ... ဘုရားတို့ဖြူ... ဆွဲလှည့်သံ... တလွင်လွင်...
လျှင်... ခတ်သံကို... ကြားရလေတို့ငါ... အတို့ငါမယ်...
ခံစားမိသလို... တစ်ခုခုကိုပဲ... သတိရနေသလိုလို့...
လွှဲအိမ်တွင်နေမိသလို...။

သမီးကလေးက... သူ့
အတွက်... လိုလေလေမရှိဘောင်...
လျှာရေ... တန်းရေမြှာ... ခွင့်ပြုတာတော
တောင်... တစ်ခါတလေမှာ... ဖြိုငါတွေ...
သွားတတ်တယ်...။ ဘာဖြစ်လို့
လည်း... မယ်အုန်း... မောင်ကြီး။

ဟုတ်တယ်... ငါလည်း...
အကဲခတ်မိတယ်...။ သူ့မှာ... ခုခိုသူ
အတွက်... မှုဆွေးရမယ့်... နှလုံးသာ
ကိစ္စမျိုး... ငြိနေပြီလား... မယ်
အုန်း...။

မတတ်ဘာသော.. အခြေအနေတွင်..
သမီး စောသူဗွား.. ကို.. ဖွင့်ဖော်ရတော့
သတည်း... ..

သမီးကို.. အမေတို့က...
အမွှမ်းကုန်.. အလိုလိုက်သိတာ
ပါလျက်ရှိ... တစ်ခါတစ်လေ.. မှိုင်
တွေတွေ.. ဖြစ်သွားခဲ့တာ.. ဘယ်လို
အကြောင်းကြောင့်များလည်း
သမီးရယ်... ..

ဟုတ်ပါတယ်.. သမီးရယ်...
သမီးမှာ.. ဖြစ်ချင်တဲ့.. ဆန္ဒတစ်ခုခု.. ရှိနေရင်..
အမေတို့ကို.. ဖွင့်ပြောပါ... အမေတို့.. လိုက်
လျော့ပါမယ်... ဘာလဲ... သမီးမှာ...
ချစ်သူများ.. ရှိနေလို့လား!...

ငါ့သမီး..ရွေးချယ်တဲ့သူ
ဆိုရင်...လိမ္မာရေခဲခြား..ရှိမှာပါ.....
အမေတို့..သဘောတူပါတယ်..
သမီးရယ်...။

ဖို့... အမေတို့..ထင်တာ...
မဟုတ်ပါဘူး...။သမီးခံစားနေရ
တာတို့က..တစ်မျိုးပါ...။တစ်နေရာရာ
ကို..တစ်ခါတလေ..သတိရအောင်ပဲ..
ဘယ်နေရာမှနှိပ်လျှောက်..မသိဘူး။

သမီး..အိပ်မက်..မက်ငြိမ်း...
ခံစားနေတာ..ထင်တယ်...။တစ်ခါတလေ
ဖို့ပဲ...။သမီးရဲ့..အိပ်မက်ထဲက..အမြင်က
ပျက်ဟာ...အမြင်မှာ..ခွဲငြိမ်း..ကျန်ရစ်ခဲ့
တတ်တာ...သမီးရဲ့...။

အိပ်မက်... ဟုတ်လား...။
 ဟုတ်တယ်...။ သမီး... အိပ်မက်... မက်ခဲ့ဖူး
 တယ်...။ အဲဒီ အိပ်မက်က... ဘယ်တော့မှ...
 မမေ့နိုင်တော့... အိပ်မက်မျိုးပဲ...။ ဒါပေမယ့်...
 ဘာကို... မက်ခဲ့ဖူးနဲ့... မယုံတော့... ခက်
 တယ်...။

မိဘတွေသဘော... သမီးဖြစ်သူက...
 အနှောင့်အယှက်... တစ်ခုခု... မှုးကပ်
 ခံစားနေရပြီ... ဟု... ထင်မိလို့က်ကြ
 သဘော...။

ထို့ကြောင့်... မိတ်ဆွေနာခံစားနေရတာ...
 သမီးအတွက်... တတ်ကျွမ်းသော... ဆရာ
 များကို... ခေါ်ကာ... ပြင်ဆင်ပေးသင့်...။

အင်း... ကလေးမရဲ့...
 အခြေအနေက... ကောင်းပါ
 တယ်...။ ဆွေးနေး... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...
 ဘာရောဂါမှ... မရှိပါဘူး။

အိ..တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊
မိတ်ပြေ..လက်ပျောက်..မြစ်အောင်...
ခရီးလေး..ဘာလေး..ထွက်လို့ကိရင်
တော့..ကောင်မမယ်...ထင်
တယ်...။

ခရီးသွားရမည်..ဆို၍..စော့မှာ
မိတ်ပါသလိုလိုတော့..ရှိလာ
သတည်း.....။

သမီးတို့..တစ်ခုခုရာရာ
တို့..သွားကြရအောင်..နော်...
မေမေ...။

နားပါကွယ်...သမီးရဲ့..
အစ်ကို..နှစ်ယောက်ကို..အိမ်ထောင့်
ထားခဲ့ပြီး..သွားကြတာပေါ့
ကွယ်...။

ထားနွမ်းနီးကို... ဖါမ်စောင့်ဖာဖြစ်.. ထားခဲကြဲပြီး...
လှည့်ပေဘဲဖြင့်... ခရီးထွက်လာခဲကြဲသဘဲ... ..

ခွေမျိုး... ဖိတ်သင်လာများ...
ရှိရာ... တစ်ရွာပြီး.. တစ်ရွာ...
လှည့်လှည့်ပြီး... အပန်းဖြေခရီး
ဆက်၍.. ထွက်လာခဲကြဲသဘဲ..

တစ်နေရာသို့.. ရောက်သောအခါ... မခင်ဖြစ်သဘဲက...
နွမ်းထွေကိုလှည့်ပ... အနားပေးလို့.. လှေထွေလှည့်...
အပန်းဖြေလို့ကြဲသဖြင့်... ထိုနေရာတွင်.. နားနေရန်
ဆုံးဖြတ်သိလိုက်ကြဲသဘဲ... ..

ကဲ... ငါတို့..
ခရီးတစ်ထောက်
နားကြဲရဟောင်း..

သူ့တို့ နားရင်း ရွေးချယ်လိုက်ကြသော ဆရာ့သဘင်ကား... လွန်ခဲ့သော... ကျယ်ပြန့်သော... ရေကန်ကြီး... တစ်ခု၏... အနီးမှာ ဖြစ်သည်... ထိုရေကန်ကြားမျိုး... ငါးပါးနှင့်... ဖြည့်စွဲပြီး... ငှက်သားပေါင်းတို့ကလည်း... ပျော်မြူးလျက် ရှိကြလေ၏... ပိန္နဲကြားဖက်... များကလည်း... ရေကန်၏ အစပ်နားမှာ... အုံ့လျက်... ကျင်းလှက်... ပေါက်နေကြသည်... ..

၅

ရေကန်နှင့်... မလှမ်းမကမ်းတွင် လွန်ခဲ့သော ဖြစ်... သတ္တိယစ်ရာကောင်းသော... စေတီတော်... တစ်ခုသာရှိလှသည်... ရှိလေ၏

မရတုဏှာတောင့်တင်း... ခန့်ခွဲတာပေးတာ...
ကျောင်းဆောင်ကြီး... တစ်ခုခုသေချာလည်း
ရှိလေ၏... ..

စော့ဗုဗု... သေချာ... ထိုနေရာကို...
ရောက်လာတာပါ... ပတ်ဝန်းကျင်
ကို... သတိထားမိလာသလို... မိမိ
ကျင်လည်းမိဖူးသလို... နေရာ... ဟု
မိတ်ဝင်ဖြာ... ခံစားလာခဲ့ရသလို... ..

အင်း... ငါ့နေရာဟာ...
ငါနဲ့... တော်တော်... ရင်ဆိုင်ကြမိ... ဝင်
ဖူးတဲ့... နေရာပဲ... ဒီနေရာမှာ... ငါ...
နေလည်း... နေခဲ့ဖူးသလိုပဲ... ..

စော့ဗုဗု... သေချာ... ရေပင်ဆီသို့... ပြေး
သွားကာ... ရေထဲသို့... နူးစစ်တာသာ
မြှုပ်သေချာအထိ... ဆင်းလျှောက်သလို... ..

ကြည့်လင်လော့...အေးများကို...ဆောက်သုံး
သတည်း...ကိုယ်ကိုလည်း...ပက် ဖုန်းသတည်း...
သုမ...ငွေကိစ္စ...ပျော်ရွှင်နေပုံ...ရသတည်း...။

ဟင်! သမီး...။

မိဘများသတည်း...ရေထဲသို့...ဆင်သွား
လော့...သမီးကို...ကြည့်ပြီး...မိတ်ပုပန်သွား
မိခင်လော့...။

မလော့...ဘဝသေ...သမီးရဲ့
အပြုအမူတွေက...သိပ်ပြောတော့...ထူးခြား
လှတာပဲ...။ သူ့ရဲ့...ညှိနှိုင်းမိသတဲ့...မျက်နှာက...
ဒီနေရာကို...ရောက်မှ...ရေထဲတို့...ပန်လို့...သန်
ဆန်းသွားမိတာ...တွေ့လား...။

အတီတော့မြ...ပျံ့လွင့်လာသော...
အညိုလိသံများကို...ခော့ခွာ..ငြိမ်း
လို့ကိရသောအခါ..သုဇာ..ရင်ထဲ
တွင်း..ငြိမ်းနိုးတိတ်တိတ်တို့စာ...
လျှပ်သတ်ဝဋ္ဋာအခွဲရသံခွဲ...။အတီ
တော့ကို...နိုးခိုက်ပြီး..ကန်တော့
လိုက်ပါသံခွဲ... ..။

မိဘ... နှစ်ပါးဝေခွဲ... သာမိန်ပြင်ဆင်ရအင်... မိတ်ချမ်းသာ
ချေပုံကို... မြင်လိုက်ရလောတာအင်... သာမိန်နှင့်... ထပ်တူ
ပင်... မိဘာမိသွားခဲ့ရတာပင်... ..»

ဆော်ပရဂ္ဂုဏ်အာတွင်းမြို့... ခေါင်း
လောင်းတို့အသံတော့... သူတို့အိကို
ပျံ့လွင့်လာခဲ့တာပင်... ..»

မေမေ... သာမိန်...
အင်အရာကို... သွားချင်
တာပင်...»

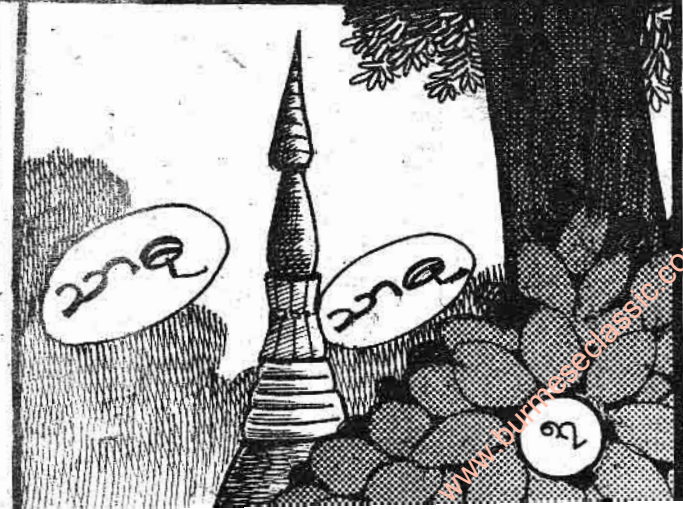

သွားလေ... သာမိန်...
အဖေတို့... မိတ်ချမ်းသာ
ပင်...»

ကျောင်းပရဂျက်ထဲသို့... ရောက်သွားကြသောအခါ...
အော့... သန့်... တောပန်းကလေးများကို... ရွေးပြီး...
ဘုရားကို... ဆက်ကပ်ပူဇော်လေသန့်... ..

အို... ပြုရ... ကုသလကြောင့်...
အုံးဆပသိုတစ်ခု... ကျင်လှော်ကြကုန်
ဆာ... သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်... သာဓု...
အနုမောဒနာ... ခေါ်ဆိုနိုင်ကြကာ... ကျွတ်ဝမ်း
ဝင်နိုင်ကြပါစေ... သတည်း... အားလုံး
ကြားကြားသမျှ... အမျှ... အမျှ... အမျှ...
ပခုတော်မူကြပါကုန်ဆောင်...

အာရ

အာရ

၇

တော့မှာ.. သဘင်.. မိမိပြန်ပူဇော်လော့.. ဒါန..
ကုသိလ်များကို.. ရှည်ရှည်ပြေး.. ခေါင်းလောင်း
ထိုးကာ.. လှူဒါန်းလိုက်လေသဘင်.. ..။

ခေါင်းလောင်းထိုးသံသဘင်.. ပတ်ဝန်းကျင်ကို.. လွှင့်ပျံ့ပြေး..
ရိုက်ခတ်သွားခဲ့သဘင်..။ အော့မှာ ရင်ဝင်တွင်.. ဒီတိမိတ်ကို
ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သဘင်..။ မိမိပြန်ပူဇော်လော့.. ဆန္ဒတိုင်း..
ကိုယ်တိုင်.. ကုသိလ်ပြု.. ခေါင်းလောင်းထိုးကာ.. လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့
ပြီ.. မပုဂ္ဂိုလ်လား..။ မိဘနှစ်ပါးငါတော့.. ထူးဆန်းလော့..
သမီး၏.. မိတ်ကို.. နားမလည်ခြင်းနှင့်အတူ.. ကြွတက်နေရာနှင့်
ရှိနေကြလေဟော့သကဲ့သို့.. ..။

မောင်မောင်

ရှေးသရောအခါက... ငြိမ်မဟာတောကြီးထဲဝယ်... သမင်သာမာဖိနှစ်နှီး
တို့သတ္တဝါလည်း... အထိပ်ကြွလေသတ္တဝါ...။ ဗိဝင်သမင်မကြီးသတ္တဝါ... သုမ၏။
သာဓကယကလေးကို... လွန်လွန်... ချစ်ရှုလေ၏...။ သုမမယ်... စာမမြောက်...
သာဓကယကလေးကို... သုမမပင်လျှင်... ရှာဖွေ၍... ကျွေးမွေးခဲ့ရသတ္တဝါ...။

ခင်ပွန်းပြစ်စာ...သမင်ပိုကြီးကား...သားလတ်
ကလေးမကို...မွေးသည့်နေ့မှာပင်...ရှိငါ့နိဗ္ဗာ
နာ...ကျားမဆိုး...တစ်ကောင်၏...သတ်
ဖြတ်...စားသောက်ခြင်းကို...ခံလိုက်ရသည့်...

သမင်မလေးမှာ...မှိုက်ရောမိခဲ့ရပြီး...သားလတ်
ကလေးနှင့်အတူ...လောကခံကို...ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ
လေသည့်...။သို့တော်...သု၏...သားလတ်ကို
တော...ဖခင်မဲ့သားဟူ၍...မျက်နှာဖာလတ်
မံပါ...။မသိသူအကုန်အစုံကို...ဖယု...မ...
စိမိကာသာ...တာဝန်ပူပြား...ကျွေးမွေးစောင့်
ရှောက်ခဲ့လေသည့်...။

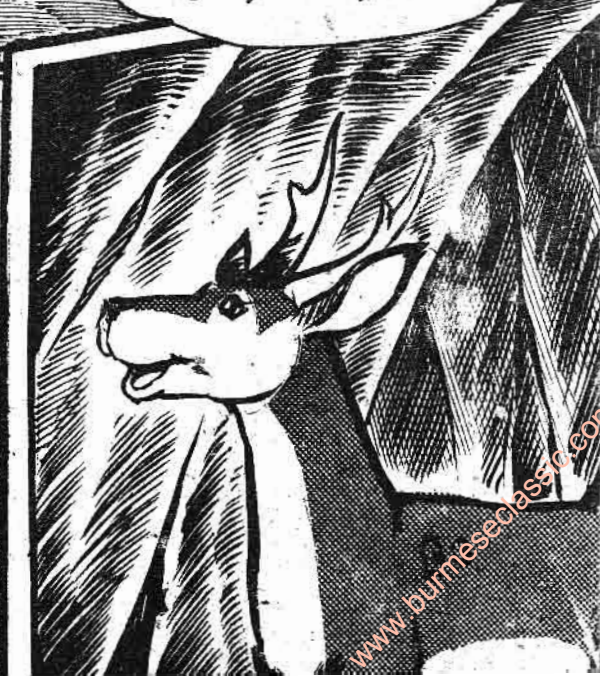

သာခယဟိကလေးသေ့ဟိ...တဖြဲခွဲဟိဖြဲခွဲဟိ
နှင့်...အစွယ်ရောက်လာခဲ့သေ့ဟိ...မိခင်မိ
ခင်မိန့်ဆော့...မေတ္တာကု...ရရှိခဲ့ချီ...သာခ
ယဟိ...သမင်လေးသေ့ဟိလည်း...လိမ္မာရေး
ခြား...ရှိလာသေ့ဟိ...

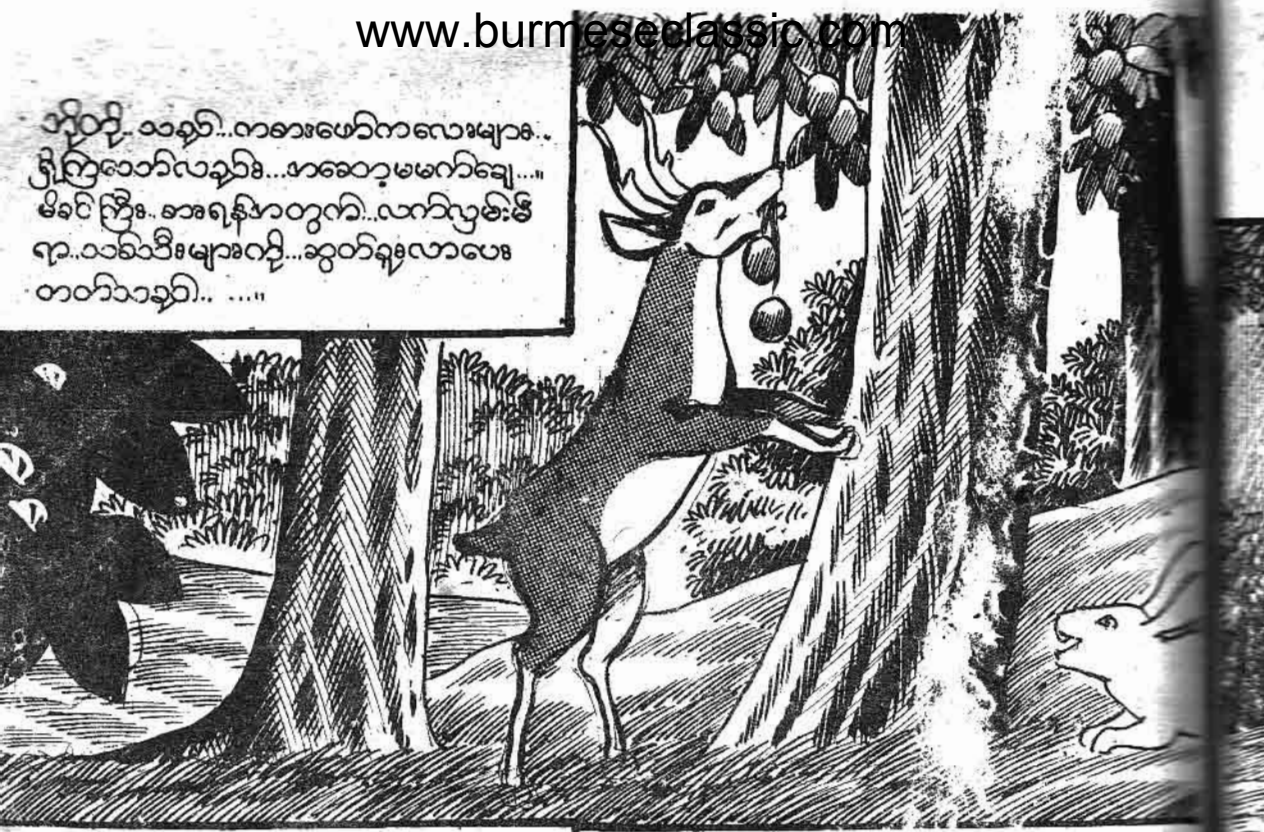

ဟိုတို...၊ သာခ...ဝေးဝေးလံလံ
သွားပြီ...မဆော့နဲ့နေဘိ...၊ သာခကောင်
ငြိမ်တော့နဲ့...တော့ရင်...သာခကို နှိနှိုင်း
ကော်လိမ့်မဟိ...။

ဟုတ်ကဲ့ပါ...မေမေ။
သာခ... ဝေးဝေးလံလံ...မသွား
ပါဘူး...။ ဟိုနားမှာ...မိမိဖြဲခွဲ...
သွားနေစားမလို့ပါ...။

အိုတို့.. သေခွ်.. ကစားဖော်ကလေးများ..
ပြိုင်ဆောင်လေ့ရှိ... အဆော့မမက်ချေ...
မိခင်ကြီး.. စားရန်အတွက်.. လက်လှမ်းမီ
ရာ.. သစ်သီးများကို... ဆွတ်ရှုလှပေး
တတ်သလို..

ထို့အပြင်.. မိခင်သမင်မကြီးက.. စားကောင်
တော.. အဝတ်.. မစားကောင်းသော.. အဝတ်
များကို... ခွဲခြားပေးတတ်သလို.....

ဟော့အဝတ်က.. စားဖို့
မသင့်ဘူးသား... ဒီအဝတ်ကတော့
စားရင်... ချပါရဲ့.. မဖြုတ်.. နှုတ်ကွပ်..

ဟိုဟို.. သခွင်.. တော၏.. အကြောင်းကို..
တောမိကောင်း... နားလည်လာခဲ့သခွင်..

တကယ်တော... ဒါ... သမင်လေး..
ဟိုဟို.. သခွင်... ဒါပင်.. သမင်မကြီး
ဟာ... ..

အဖေ... အဖေလည်း...
အသက်ကြီးပြီ...။ အဖေကို.. သား..
တစ်လွှာပဲ ဖြစ်ပြီ... လုပ်ကျွေး
ပါရစေ...။

သားရယ်...။ အဖေ.. သားကို..
မိတ်မရပါ...။ နှစ်...။ တောကြီး မျက်မည်း...
ထိမှား...။ နားစားနေကြတဲ့.. သတ္တဝါတွေကို..
တော... မပြောပဲ တိမ်းရှောင်... ကိုယ်ကျိုး
နည်းပါးလိမ့်မယ်.. ကွဲ...။

ဖိခင်သမင်မကြီးသေခွာ... သား၏... အလုပ်ခန့်ကို...
ခွင့်မပြုခဲ့ချေ... တစ်ချော့တစ်ချော့... ဖိခင်သမင်မ
ကြီးသေခွာ... နာမကျန်... ဖြစ်လေ၏... .. အစား
အစာများကိုလည်း... ထွက်မရှာနိုင်တော့ချေ...

ထိုအခါ... သမင်လေးကို
အတွက်... အခွင့်ကောင်း
တစ်ခု... ဖြစ်လာခဲ့လေ၏...

အဖေ... မကောင်း...
ဖြစ်ချေပြီ... ငါ... အဖေအတွက်...
တာဝန်ယူမှ... ဖြစ်တော့မယ်...

အိုတို့... သေခွာ... ဖိခင်သမင်မ
ကြီးကို... ..

အဖေ... သား... အဖေအတွက်...
အစာအဖွားရှာပါရစေ... သားအဖေ...
တာ... အန္တရာယ်မှ... မကျရောက်စေ
ရပါဘူး...

မိခင်ကြီးသေဆုံး...သားကို...
မိတ်မချလောက်လှုပ်... ..

သား..တောထဲသွားရင်...
နွားခေါင်းတို့တို့... နားရွက်တို့တို့..ကိုယ်
ပေါ်မှာ..အဝါရောင်နဲ့...ကျားဆုံတို့သတ္တဝါ
ကို ကြည့်ရှုရင်...ဟက်ပင်းမတို့မိခင်နဲ့
သူဟာ..သားကိုတွေ့ရင်...ချမ်းသာ
ပေးမှာ..မဟုတ်ဘူး..သတ်ခား
လိမ့်မယ်... ..

ဟုတ်ကဲ့...
မိတ်ချပါ...မေမေ... ..

တို့တို့..သေဆုံး..မိခင်အပါအဝင်..ထွက်ခွါ
လာခဲ့လေသေဆုံး... ..

စောကထဲကို.. ရောက်သောအခါ... သစ်ပင်ကြီးများပေါ်တွင်... သစ်သီးများကို.. တွေ့သော်လည်း.. မြင်လှနိ၍.. မမိချေ... ..

တို့ကြောင့်... အပင်နိမ့်နိမ့်ကို လိုက်၍.. ရှာသတည်း... ..

တစ်နေရာသို့.. ရောက်သောအခါ.. ကျားငယ်လေး.. နှစ်ကောင်ကို.. တွေ့လိုက်ရသတည်း...။ သူတို့သည်.. တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင်.. လက်နွှပ်ပွတ်၍သော်လည်းကောင်း.. နှပန်းလှဲ၍ လှည့်ကောင်းအော့ကစား ချော့လေသည်... ..

ထိုအခါ..ဝံပုလွေကြီးတစ်ကောင်သတ္တိ..
ကျားလေးတွေကို..ချောင်းမြောင်းလျက်..
ရှိလေ၏..

ငါ..တစ်ခြားသားကောင်
တွေရဲ့..အသားကို..စားဖူးပေမယ့်..
ကျားသားကိုတော့..မစားဖူးသေးဘူး..
အတော်ပဲ...ကျားမကြီး..မရှုံ့တုန်း...ငါ
အတွက်..ကျားကလေးနွမ်းကောင်
ဟာ..အစာဖြစ်သွားပြီ....

သမင်ကလေး..ဖိုပို..သတ္တိ...ကျားကလေး
နွမ်းကောင်အပေါ်..ကျချော်မိသွ်..အန္တရာယ်
ကို..တွေ့သွားခဲ့လေသတ္တိ...

ဟင်..ဝံပုလွေကြီး...
ကျားကလေးတွေကို...နွမ်းကောင်
တော့မယ့်...။

ဝံပုလွေကြီးသေသည်..ကျားကလေးတွေ
ကို..သတ်ဖြတ်ရန်..တဖြည်းဖြည်း...
ချွဲကပါလာသေသည်...ကျားကလေး
တွေက..ဆင်ရှာ... ..

ထိုခဏ...ဝံပုလွေကြီးဆီကို...
အရှိန်ဖြင့်..မြှော့ဝင်လာသော
သလ္လာန်..တစ်... ..

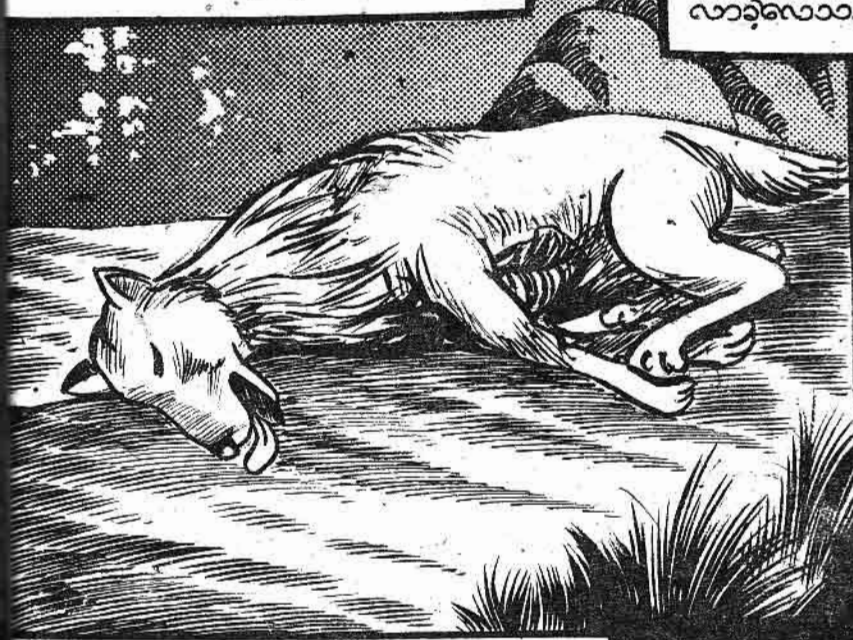

အိုကို..သေသည်..ဝံပုလွေကြီးကို..သုခါ...
နှိုးချိုဖြင့်..စားအားပြေးချို..ခတ်ထဲ
လိုက်၏.. ..

ဝံပုလွေကြီးသည်.. ချွတ်..ပွင့်
ကာ..ဆေးခဲးဝတ္ထာစွဲလေသည်..

သိရှိခဲ့က်..ကျားမကြီးသည်..ထို
နေရာတို့..မာရေးတကြီးနှင့်..ရောက်
လာခဲ့လေသည်..

ကျားမကြီးသည်..ဝံပုလွေဆာကြီးကို...
တွေ့လိုက်သော..မာခါ..လွန်စွာမှ...ထိတ်
လန့်ဝတ္ထာစွဲလေသည်..

ဝံပုလွေကြီးကဟောဖီ
ကျားကလေးနှင့်ခဲကောင်ကို သတ်
မလို့..လှုပ်လို့..ကျွန်တော်..ဝင်
ကယ်လိုက်တာပါ..ခင်ဗျာ..

မောင်ကွယ်... အခုလို...
ကုန်ခဲ့တာ.. ကျေးဇူးတင်ပါတယ်..
ငါ့ဘေးလေးတွေဟာ.. မင်းပေးတဲ့...
အသက်ပဲ.. ဂြိုဟ်တော့တယ်

ကျားကြီးသည် ကျေးဇူးတင်
စကားကို.. ဆိုလေသည်... ..

ကလေးတွေကို.. ငွေတိ
မထားပါနဲ့.. ခင်ဗျာ.. အန္တရာယ်
ဂြိုဟ်တယ်...

ခါခါလေ့ရှိ.. အစာသွား
ရှာရင်.. သူတို့ကို.. ဂုဏ်ဗျာ.. ပိုက်ထား
ခဲ့ပါတယ်ကွယ်... ဒီကနေကျမှ.. မေ့သွား
တယ်... လမ်းတစ်ဝက်ရောက်မှ.. မှီပါ
ကို.. သတိရပြီး.. ပြန်လာခဲ့တာပါ။

သမင်မလေး.. ဘိုကို.. သခင်.. ကျားမကြီး
ကို.. ရှောင်ခက်ကြီး.. ထွက်လာခဲ့လေသခင်..

တစ်ခုခုရသင့်.. ရောက်သောအခါ...
ကျားဆိုးကြီး.. တစ်ကောင်သာ...
သမင်မလေးစိကို.. ရောက်လာခဲ့
လေသခင်..

ဟား..ဟား..ဟား..ဟား...
မားရက်ကြုံလို့.. မှတ်စိတ်ပျားစွဲ
တာပဲ... ထမင်းပွဲက.. ငါ့ရှေ့ကို.. အသင့်
ရောက်လာခဲ့ပါလား...။

ဟင်..ကျားကြီးပါလား...
ငါ့ကို..သု..အန္တရာယ်..ပြုတော့မယ်..
ငါ..ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ!...

ကျွန်တော်ဖာသက်ကို..
ချမ်းသာပေးပါ..ခင်ဗျာ..ကျွန်တော်..
နှိမ့်ကျားကြီးကို..ကြောက်ပါတယ်..
ကျွန်တော့်ကို..ဖာသက်ပါနဲ့...

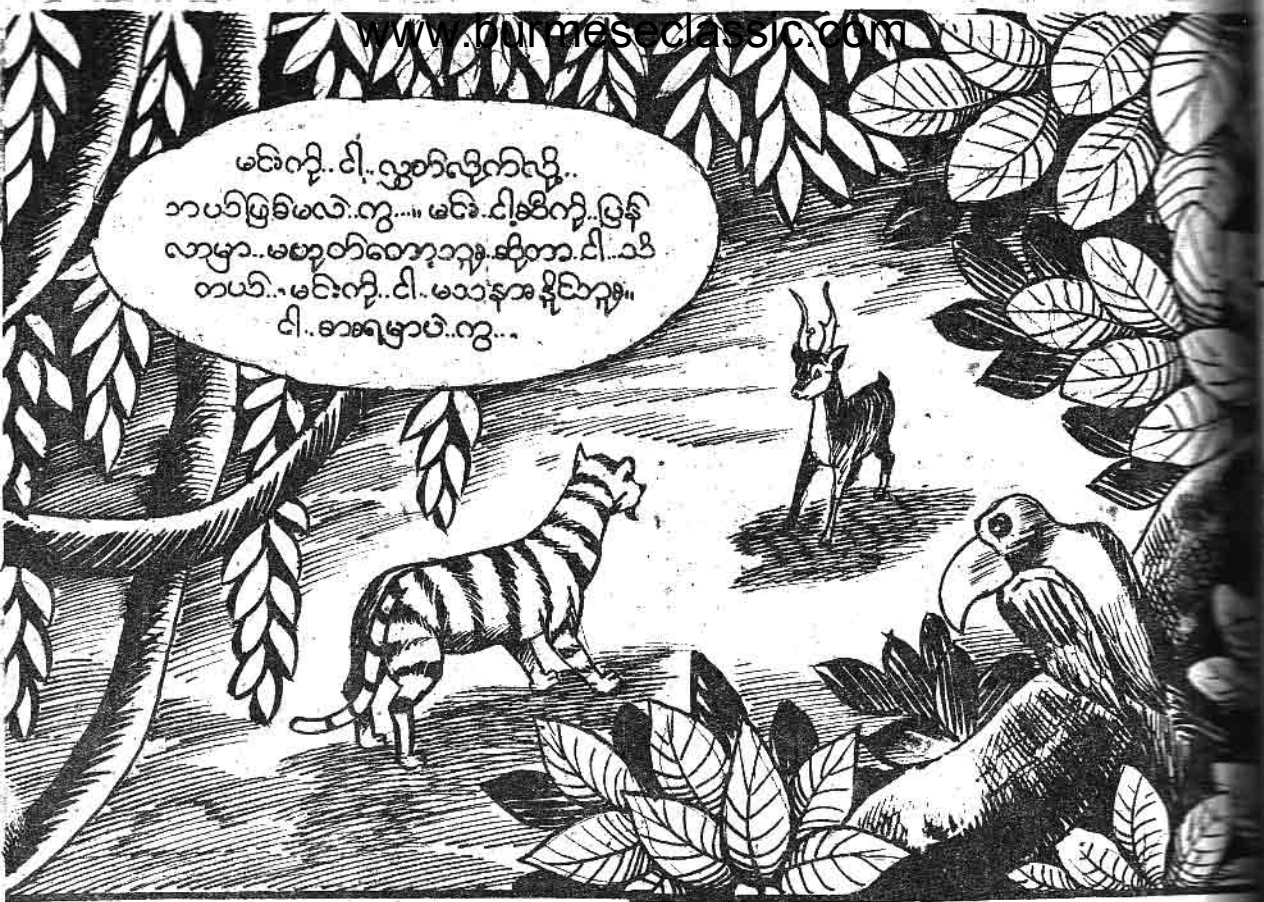
ဟာကွ... မင်းဖာသက်ကို..
ချမ်းသာပေးရမယ်..ဟုတ်လား..
ငါ့ရှေ့မှာ..သားကောင်ကို..မြင်ချလျက်သား
နဲ့..ငါက..ဂျွတ်စေးရင်..ငါ့ဟောက်မိုက်တဲ့
ကောင်..ဘယ်လိုတော့မှာလဲကွ..
ဟေ့!...

ကျွန်တော့်အဖေလည်း... မရှိ
တော့ပါဘူးလေ... ကျွန်တော်... မွေးတဲ့နေ့
မှာပဲ... ကျားကြီးတစ်ကောင်... ကိုက်လတ်
ပြီး... အသေခံခဲ့ရတာပါ...

အခု... ကျွန်တော့်အဖေ... နေ
မကောင်းဖြစ်ချပါတယ်... အဖေလည်း...
မရှာနိုင်တော့ပါဘူး... ကျွန်တော်... အဖေ
အတွက်... ထွက်ပြီး... အာရှတောင်ပိုင်း... အဖေ
အခုလောက်ဆို... အာရှတောင်ပိုင်း... ကျွန်
တော်... ဖြစ်ပါရမယ်...

မင်းကို..ငါ့..လွှတ်လိုက်လို့..
ဘယ်ဖြစ်မလဲ..ကွ...။ မင်း..ငါ့ခါးကို..ဖြန့်
လာမှာ..မဟုတ်တော့ဘူး..ဆိုတာ..ငါ့..သိ
တယ်..မင်းကို..ငါ့..မယားနားနီလာဘူး။
ငါ့..စားရမှာပဲ..ကွ...

ကျွန်တို့သေသည်..သမင်လေးအနားကို..
တဖြည်းဖြည်း..တိုးကပ်လာခဲ့သည်..
သမင်လေး..ဟိုတိုး..သေသည်..နောက်ဆုတ်
နောက်ဆုတ်နှင့်..အထိတ်တလန့်..ဖြစ်
နေရှာသည်...။

ငါ့..သေရတော့မယ်..
ငါ့..သေရင်..ငါ့အဖေကို..တယ်
သု..ဖြည့်..ဆောင့်ရှောက်
မလိ!...။

သမင်လေးသည်... မိမိဆောင်ရွက်ခဲ့သော... ထက်...
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်... မိမိသမင်မကြီးကို... မိတ်မချ
သည်က... ပိုပြီး... အရေးကြီးနေသည်... ..

ကျားကြီးသည်... ပါးစပ်ကြီး
ဖြူကာ... ချောက်လှုပ်လိုက်
ပြီး...

သမင်လေး ဘိုတို... ကို... ချစ်ကပ်လိုက်
လေရာ.....

ဟိုတို... ..

ဟိုတို

ဟိုတို... သည်... လန့်တော်ငြိ...
မျက်လုံးအာနံ့ကို... ပိတ်ထား
လိုက်မိလေသည်... ..

သို့တော်.. မာခြေအနေက.. တစ်မျိုးပြေဝင်း
သွားခဲ့လေသည်..။ ကျားကြီးကို.. ကျားမ
ကြီး.. တစ်ကောင်က.. ပြေးဝင်လာပြီး.. တိုက်
ချလိုက်လေ၏..။

ကျားကြီးသည်.. မြေပြင်ပေါ်ကို..
ပစ်ကျသွားခဲ့လေသည်..။

ဟင်.. မင်း.. မင်း..
ငါ့ကို.. ဘယ်လို.. လုပ်လိုက်
တာလဲ!..။

ရှင်က ကိုပင်္ဂသား
သမီး.. အသက်ကို.. ကပင်တာ
တို့.. ကျေးဇူးရှင်ကိုမှ.. ကိုက်
သတ်.. ဓားတော့မလိုလား
ဟင်!..။

ဟိဟိ!.. ဘယ်လို...
မင်း..ဘာပြောလိုက်တာပေါ့...
ငါ..ဘာမှ..နားမလည်ပါ
လား!..။

ဟော့! သမင်လေးဟာ...
ရှင့်ဘားနှစ်ယောက်ကို.. သတိခံစား
မပေါ့.. ဝံပုလွေကြီး.. လက်ထိကနေ...
ကယ်တင်လိုက်တာ.. ရှင့်...
သိရဲ့လား!..။

ဟေ့!... သူက.. ငါ့ဘား
သမီးတွေရဲ့.. အသက်ကို.. ကယ်ခဲ့
တယ်.. ဟုတ်လား!..

ဟုတ်တယ်..
အဖြစ်က... ဒီလိုရှင့်...။

ကျားမကြီးသခွာ... သမင်လေးက..
ကျားလေးနှစ်ကောင်၏.. အသက်
ကို.. ကယ်တင်ခဲ့သခွာ.. အကြောင်း
အား.. ပြောပြလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ...ကျားကြီးသေဆုံး...တွေဝေသွား
သဆုံး...။စိတ်လှုပ်ရှားသွားခဲ့ရသဆုံး...။

ငါ့... မြားဖြူ... ငါ့မြားဖြူ...။
ငါ့သာ..မဆင်မခြင်..လှုပ်မိခဲ့ရင်..စိတ်
မကောင်း..ဖြစ်မိရမ္မာ...။မင်းကြောင့်..
သု..အသက်ချမ်းသာရာ..ရသွားခဲ့ရ
တာ..ကံကောင်းသွားတယ်...။ ငါ...
သူ့ကို..ရုတ်ကော်မိတော့မလို့ပါ
လာ...။

သမင်လေးရယ်...။ငါ..တောင်းပန်ပါတယ်
ကွာ...။ ငါ့ကို..ခွင့်လွှတ်ပါ...။ ဟိုတုန်းက..မင်းရဲ့အဖေ
ကို..ကိုက်သတ်စားခဲ့တာလည်း... ငါ့ပါပဲကွာ...။ ငါ့ကို..
မင်း..ဖြန်သတ်လိုက်ပါ...။မင်းရဲ့..ထက်မြတ်တဲ့..ဒီချွန်တွေ
နဲ့..ငါ့..မျက်..ပွင့်ထွက်သွားအောင်..ခတ်ပစ်လိုက်
ခမ်းပါ...။

ကျားကြီးက...ရင်ကိုဖွင့်ပေးလိုက်တာသာ
လည်း...သမင်လေးက...ခေါ်ခေါ်...ခါရမ်း
လိုက်ပြီး... ..

ကျွန်တော်..ဒီးကြီးကျား
ကို..ရန်လုပ်ပြီး...မဝံ့ပြန်ပါဘူးများ။
ပြီးခဲ့တာတွေလည်း..ပြီးပါစေတော့...။
ကျွန်တော်တို့ဟာ..ဒီးကျားကြီးတို့
ရဲ့..အစားအစား...မဆိုသာပါဘူး...။
အဖေ့ရဲ့..ကံကြမ္မာလို့ပဲ..သဘော
ထားရတော့မှာပေါ့များ။

အင်း..။ မင်းဟာ..သိပ်ပြီး...
ခိတ်တားမြင့်မြတ်တဲ့..သူပါလား...။ ဘယ်သူ
မှ..မထားနိုင်တဲ့..မေတ္တာမျိုးကို... မင်းထားနိုင်
တယ်...။ ငါဟာ...ကောက်ကျစ်..ခပ်ခပ်တဲ့..သူ
ပါပဲကွာ...။ မင်းရဲ့ ခိတ်တားနဲ့..တစ်ခြား
ခိပါ...။

ကျားကြီးသခွါ.. မာန်ခွယ်ကျသွားသလို..
သမင်လေစ ဟိုတို့.. ဧါ.. နိတ်ဓာတ်ကိုလည်း..
လေ့စား.. ချိုးကျူးလို့ဂါပါသခွါ.....

ဒိုးကြီးကျား.. ကျွန်တော့်ကို..
မစားတော့ဘူး.. ဆိုရင်.. ပြန်ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ..
အမေ.. ဆာလည်း.. ဆာနေမပါ... ကျွန်တော့်
ကိုလည်း.. နိတ်ပူနေတော့ဗြာမို့ပါ.....

လေး.. လေး.. ပြန်ပေးဦးတော့ကွယ်...
ဆုတ်ကို.. ဒီတော့.. ဒီတောင်ထဲ.. လာတို့အင်.. ရဲရဲ
သာ.. လာပါ... မင်းကို.. ဘယ်သူမှ... နှုက္ခမပေးစေ
ပါဘူး... မင်းရဲ့အသက်.. မင်းဖိသားစုရဲ့အသက်
အတွက်.. ငါ.. တာဝန်ယူပါတယ်ကွာ...

ဟုတ်ကဲ့...ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်...ကျွန်တော့်ကို..ဖြန်ခွင့်
ဖြင့်ပြန်ပါဦး...နော်...

သားကွာ...
သားကွာ...

သားကွယ်...
သား...သား...

သမင်လေး...ဟိုကို...သခွါ...တောထဲမှ...
မြေထွက်လာခဲ့သခွါ... ..။

တစ်ဦးနဲ့..တစ်ဦးအပေါ်ဖြာ...
အပြန်အလှန်ထားခဲ့တဲ့..မေတ္တာ
တရားကြောင့်..ငါ..သားကွာ..
လွတ်မြောက်..ခွဲရတာပဲ...။

အိမ်ထဲမှာမရှိဘဲ... သားပြန်လာတာကို...
ဖော်ပြနေရာမှ... သားပြန်သူ... ပြန်လာသူကို...
မြင်လိုက်ရတာအင်... မိုးရေမိတ်များ... လျော့
ပါးသွားရတော့သွား... ..

သား...

ဟမေ...

သမင်ကလေး... ပျိုတို... သူ့... တောထဲမှာ...
ပြန်တော့ရုံသာ... သူ့ထိတ်ရင်ဖိုဇာတ်လမ်း
ကို... အိမ်အား... ပြန်ပြောပြရန်... စိတ်ဆန္ဒပြင်း
ပြုလျက်... ဤနေပါတော့သတည်း... ..

